

Suflet de femeie

www.sufletdefemeie.ro

DECEMBRIE - FEBRUARIE 2015
NR. 18

**CU CINE
LUPTĂ CREȘTINII
SPIRITUL
CRĂCIUNULUI**

în diferite colțuri ale lumii

**PRIMUL ADAM-AL
DOILEA ADAM
DARUL IERTĂRII**

CUPRINS

Dragi cititori	04
Echipa de redacție	
Prioritățile vieții	06
Rodica Baci	
Magii	11
Cornelia Todea	
Mai mult decât mămici	12
Mirela Damian	
Spiritul crăciunului	14
Carmina Câmpean	
Psalm	17
Elisabeta Popescu	
Steaua crăciunului	18
Crenguța Stoian	
Primul Adam-al doilea Adam	20
Cornelia Todea	
Maria noul și vechiul legământ	26
Semida Tecu	
Darul iertării	28
Carmen Nistor	
String art pictures	33
Adela Hădărean	
Frumusețea care atrage	34
Elena Ciuciu	
Mergeți și faceți ucenici	36
Bartuș Daniela	
Dragă prietenă	38
Carmen Busch	

Dragă prietenă 38

Darul iertării 28

Primul Adam-al doilea Adam 20

Pentru Dumnezeu 48

Steaua crăciunului 18

Cu cine luptă creștinii	44
Todea Cornelia	
Pentru Dumnezeu	48
Carla Emilia	
Timpul potrivit pentru început	50
Anca Mrazick	
Ridică-te creștine	52
Todea Cornelia	
Iubirea	53
Ionela Loghin	
Lada cu zestre	54
Angela Țiprigan	

.....

Mulțumim:
Foto coperti - Szabi Zsoldos
Model copertă - Natalia Baci
Design revistă - Vasile Treabă
- Ruxandra Petrina

Dragi cititoare ale revistei “Suflet de femeie”,

Colectivul de redacție al revistei vă urează în acest sfârșit de an, un nou început!

Sănătate, dragoste, unitate în familii și pace în țară, vă dorim și ne dorim cu toatele, ca fiecare suflet de femeie să fie plin de dragostea Celui ce a făcut posibilă fericirea noastră pe acest pământ și în eternitate. Căci ce ar fi fără El sănătatea noastră, familia noastră și carierele noastre? Un moment, o clipă în ghemul timpului...

Să ne bucurăm așadar, de vremea hărăzită nouă în aceste timpuri și să nu lăsăm timpul, să treacă pe lângă noi, fără rod. Haideti, să fim o lumină reală, în această lume plină de lumini amăgitoare, să vestim bucuria mântuirii într-o lume atât de dornică de pace și de fericire...

Sărbători fericite și un nou început!

ECHIPA SUFLET DE FEMEIE

Rodica Baci este căsătorită cu Ioan Matei Baci și au împreună trei copii. Rodica este de profesie economist și împreună cu soțul ei dețin compania MATEROM unde lucrează peste 250 de angajați. Pe lângă profesia de bază, Rodica se implică în lucrarea cu femeile și este realizatoare a emisiunii PENTRU NOI FEMEILE, la CREDO TV. Familia Baci a înființat, în anul 2005, Fundația MATER care promovează principiile ProLife și ajută în special femeile aflate în situații grele. Rodica consideră că poți avea o viață împlinită doar cunoscând și aplicând principiile adevărului, ale iubirii și ale credinței.

Mia Pop este soție și mamă a doi copii. Este membră a Bisericii „Noul Legământ”. Chemarea ei de a dăruí dragoste și înțelegere celor din jur a determinat-o să slujească în biserica din care face parte ca și coordonator a Lucrării pentru femei și al Școlii Duminicale.

Lidia Aldea este căsătorită și are o fiică de 28 de ani. Lidia are un loc de muncă solicitant, de conducere, unde petrece zilnic mai mult de 10 ore. Totuși, ea depune tot efortul pentru a păstra o relație personală cu Dumnezeu deoarece: cităm: “MERITĂ!”. Lidia este membra a bisericii penticostale Bethel din Târgu Mureș.

Violeta Molonfălean este căsătorită cu Marcel Molonfălean din 1988. Împreună au 5 copii binecuvântați, 4 băieți, 1 fată, 1 noră și 1 nepotel. În anul 1990 l-a cunoscut pe Dumnezeu ca Domn și Mântuitor personal. Ca scop, Violeta dorește să își dedice viața lucrării de glori-ficare a lui Dumnezeu (Psalmul 86:9). Violeta este membră a grupului Harvest, Tg. Mureș.

Adriana Someșan este căsătorită de 18 ani cu soțul Ioniță și împreună au 3 copii minunați Ana-Maria, Adelina și Samuel. Este membră a bisericii penticostale Bethel din Târgu Mureș. Un salut din partea Adrianei către cititoare este: „Vestea bună a nașterii Domnului Isus să aducă în sufletele și în casele voastre multă pace și bucurie”.

Luciana Sand crede cu tărie că fiecare lucru lucrează în favoarea celui ce se încrede în Domnul. Este binecuvântată cu o familie minunată de care se bucura în fiecare zi. Este implicată în Biserica Filadelfia din Tg. Mureș și își dorește ca fiecare lucru mic sau mare să aducă roade bune și cinste în Împărăția lui Dumnezeu.

Ruxandra Petrina este căsătorită cu Marius Petrina. Scopul ei este să îl slujească pe Dumnezeu încă din tinerețe. Porunca cea mai mare pe care ea și-a asumat-o și pe care luptă să o împlinească mereu și mereu este de a-L iubi pe Dumnezeu cu toată inima, cu tot sufletul și cu tot cugetul dar, și pe aproapele său ca pe sine însuși (Matei 22:37-39). Ruxandra face parte din biserica Betania, Targu Mureș.

Prioritățile vieții

Dragi cititoare, a trecut anul, ca și mulți alții dinainte și revista noastră împlinește 5 ani .

Acum, de Crăciun, ne uităm în urmă mulțumindu-l Lui Dumnezeu pentru această realizare în care am fost împreună lucrătoare cu El. Îi mulțumim în primul rând că ne-a dăruit sănătate, putere, pasiune și timp pentru a ne implica în această activitate, pe care cititoarele noastre o apreciază.

Acum, am vrea să împărtășim câteva din secretele reușitei noastre, strategia care ne-a ajutat se numește

“ Prioritizare corectă ”

Ca orice femeie, nu o dată ne-am simțit fiecare dintre noi copleșite de responsabilități, depășite de situație, nu doar de treburile casnice ci parcă ne simțim sufocate de nevoile și așteptările celor din jur, pe care îi avem în grijă și de dragul cărora dorim să ne sacrificăm , DAR TOT NU REUȘIM SĂ ÎI ÎMPĂCĂM PE TOȚI .

Această situație se spune că este efectul civilizației , dar femeile aveau aceleași probleme acum 2000 de ani. O situație de criză, în vremea Domnului Isus este surprinsă în casa Mariei și a Martei de evanghelistul Luca în capitolul 10: 38-42 . Marta și Maria erau două surori care locuiau în aceeași casă; într-o zi Domnul Isus împreună cu ucenicii au făcut un popas la casa Martei și a Mariei (poate a fost o vizită neanunțată) iar Marta era foarte preocupată să pregătească ceva de mâncare musafirilor și stresată în același timp că Maria stătea să asculte ce învățături mai avea de transmis Domnul Isus. La un moment dat Marta izbucnește și-l spune Domnului “ Nu-ți pasă că sora-mea m-a lăsat să slujesc singură? Zi dar “să mă ajute !”. Uneori și noi parcă am spune : “ Da să mai facă și soțul !”, Da să se mai implice și alții din biserică, de la serviciu, de ce toate trebuie să le fac eu !!!”

Isus o felicită pe Maria, pentru că și-a ales partea cea buna care nu i se va lua. Ascultând la picioarele Domnului Maria se încarcă și avea ce să ofere celorlalți dar Martei îi adresează un mesaj de dojană care suna pentru Marta ca și o invitație “ Marto, Marto , pentru multe lucruri te îngrijești și te frământă tu! Dar un singur lucru trebuie !”

Din acest tablou prezentat de evanghelistul Luca putem înțelege că femeile aveau momente în care parcă nu o mai puteau scoate la capăt cu treburile; că experimentau momente de frustrare și chiar de furie. Dar, Domnul ne arată foarte clar cum trebuie făcută prioritizarea și care este partea cea bună, care nu ni se va lua.

Partea cea bună este: a sta în prezența Lui Dumnezeu prin rugăciune și citirea Cuvântului, care ne încarcă și care ne descoperă planul Său pentru noi . Pe de altă parte, Biblia ne compară pe noi cei ce ne-am despărțit de păcat, cu pomii roditori (Ps 1:1-3). Cei ce așteaptă roade de la noi sunt Dumnezeu și semenii noștri !

Din evanghelii știm ce se întâmplă cu pomii neroditori, aceștia sunt tăiați și aruncați în foc; pe când, pomii roditori sunt curățiți pentru ca să aducă și mai multă roadă. Dumnezeu este gata să ne curățească de orice activitate nepotrivită ca să aducem roadă conform cu planul Său.

Avem nevoie să tundem pomul pentru a putea să îl facem și mai roditor; aceasta presupune revizuirea listei de priorități și renunțarea la activitățile mai puțin importante, irelevante în favoarea celor primordial. Să ne selectăm activitățile și să lăsăm doar ceea ce este conform cu Planul Lui Dumnezeu! În cartea Proverbe cap.31 ni se prezintă portretul femeii excelente, supranumit “Modelul minuntat”, studiind acest text ajungem la concluzia că femeile au fost ocupate în toate timpurile .

1 Prima prioritate sau partea cea buna, asa cum am arătat și mai sus, este a avea o relație personală cu Dumnezeu , nu activități pentru Dumnezeu ci a sta “ față în față ” cu El și a ne încărca cu sevă, a dezvolta o prietenie intimă cu Dumnezeu. Omul nu trăiește numai cu pâine ci cu orice Cuvânt care iese din gura Lui Dumnezeu. Așa cum citim în Biblie “ La început, Dumnezeu...” trebuie să avem în noi înainte de orice preocupare, înainte de orice alt plan, o relație personală cu Dumnezeu. Toți avem un rezervor emoțional OMUL INTERIOR, Sfântul Cuvânt ne recomandă să ne umplem sufletul din Dumnezeu, să fim ca o carafă plină de apă proaspătă din care să turnăm în rezervorul emoțional al celor din jurul nostru. Pentru că timpul și energia noastră sunt limitate – asta este natura

umană - chiar dacă apa o primim de la Dumnezeu, este foarte important să știm cui trebuie să-l împlinim nevoile în primul rând. În zilele sau perioadele aglomerate am clacat datorită greșelii de a nu citi Cuvântul și a lăsa rugăciunea pentru mai târziu, dar această economie de timp aduce totdeauna mari pagube, pentru că atunci când sufletul nostru se golește de Dumnezeu, de prezența Lui, nu mai avem nimic bun în noi și nu mai putem oferi nimic valoros celor din jur.

2 A doua prioritate, pentru noi femeile, este relația cu soțul și acesta presupune multe investiții cum sunt: iubirea necondiționată, iertarea, aprecierea, respectul, timp de calitate petrecut împreună, atitudine prietenoasă. Putem avea tendința să neglijăm acest domeniu , din lipsă de bani, din lipsă de timp, dar viața trece și relația nu se dezvoltă, iar apoi suferim atât noi cât și soțul, implicit copii. Relația de dragoste, inclusiv cea fizică, este o parte a închinării soților înaintea Lui Dumnezeu. Vedem în scriptură exemple frumoase de familii care au trăit în unitate, chiar dacă au trecut prin fel de fel de crize:

- Ana și Elcana, Zaharia și Elisabeta, care nu puteau să aibe copii și în urma rugăciunii i-au primit în dar de la Dumnezeu
- Manoah si sotia sa sau Iosif si Maria care au avut , la un moment dat viziuni diferite, dar au ajuns la unitate in urma “ descoperirilor Lui Dumnezeu ” primita in urma postului si rugaciunii
- Rut si Boaz , au trecut peste diferentele de nationalitate , s-au unit in Legea Lui Dumnezeu si au avut binecuvantare ei si urmasii lor
- Aquila si Priscila - oameni plini de Intelpeciune care l-au gazduit pe Apolo si l-au invatat in deamanuntul Calea Lui Dumnezeu

Unitatea familiei, din punctul Lui Dumnezeu de vedere, înseamnă unitate spirituală, sufletească și fizică; vorbind mai concret înseamnă că soția este responsabilă pentru împlinirea nevoilor sufletești și trupești ale soțului și trebuie să facă din acestea prima ei priorita

te ,în aceeași măsură și soțul este responsabil de împlinirea nevoilor sufletești și trupești ale soției . În întâia epistolă scrisă corintenilor, apostolul Pavel, prezintă principiile permanenței, regularității, necesității și reciprocității de care trebuie ținut cont

în relația intimă din cadrul familiei : “Totuși, din pricina curviei, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei. Bărbatul să-și împlinească față de nevastă datoria de soț; și tot așa să facă și nevasta față de bărbat. Nevasta nu este stăpână pe trupul ei, ci bărbatul. Tot astfel, nici bărbatul nu este stăpân peste trupul lui, ci nevasta.5Să nu vă lipsiți unul pe altul de datoria de soți, decât doar prin bună învoială, pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea; apoi să vă împreunați iarăși, ca să nu vă ispitească Satana, din pricina nestăpânirii voastre. ... ”. (1 Cor 7:2-5)”

3 Continuând lista priorităților ajungem la copii noștri , care sunt a treia prioritate și responsabilitate pe care o avem și pentru care trebuie să fim o carte deschisă deoarece ceea ce suntem vorbește mai mult decât ceea ce spunem, așa cum se spune în popor ca “ Biblia copiilor sunt părinții”. Exemplul personal este cea mai bună formă de a motiva copii să facă ceva; vrei ca copii tăi să citească? Citește tu! Vrei să ai copii prietenoși ? Evită cearta!și putem continua să enumerăm atitudini pozitive pe care le putem pune ca un gard de protecție în jurul copiilor noștri, pentru a îi păzi de rău.

Copii noștri au nevoie de timp de calitate, cuvinte de încurajare și binecuvântare, rugăciune, sinceritate și prețuire. Chiar și atunci când sunt perioade tensionate sau răzvrătiri, trebuie să evităm critica sau cicăleala, practicând mai mult rugăciunea și cuvintele de apreciere și lăsând pe Dumnezeu să clarifice orice situație încetoșată.

**“ DOMNUL SĂ TE BINECUVÂNTEZE ȘI SĂ TE PĂZEASCĂ!
DOMNUL SĂ FACĂ SĂ LUMINEZE FAȚA SA PESTE TINE ȘI SĂ SE ÎNDURE DE TINE!
DOMNUL SĂ-ȘI ÎNALȚE FAȚA PESTE TINE ȘI SĂ-ȚI DEA PACEA!’ »**

4 Pe locul patru în lista priorităților trebuie să fie CASA sau CĂMINUL nostru și acesta este întradevăr un domeniu care ne solicită intens: cumpărături, gătit, spălat, curățenie, ordine, călcat și alte multe treburi care sunt făcute zilnic și niciodată nu se termină; dar, dacă vom ști cu ce atitudine să abordăm acest domeniu și ce loc ocupă el în lista noastră de priorități totul va rămâne în echilibru. Se spune că “ dacă femeia e fericită toată casa e fericită ” și este adevărat că noi facem atmosfera în casă de aceea trebuie să avem în vedere acest rol și să încercăm să ne păstrăm calmul, buna dispoziție și bucuria în orice situație .

De multe ori se discută în familie despre ce mai trebuie cumpărat, despre ce mai trebuie renovat sau îmbunătățit în locuință, este normal ca femei să venim spre soții noștri cu idei și propuneri ca să avem un cămin cât mai primitor, dar să nu exagerăm disprețuind ceea ce avem deja și tânjind tot timpul după lucruri care nu ni le putem permite. Nu prețul mare al lucrurilor din casă aduc fericirea unei familii ci ordinea și atitudinea corectă față de viață.

5 Și noi înșine avem un loc în propria lista de priorități , Biblia spune “ iubește-l pe aproapele tău ca pe tine însuși ” deci dacă nu știm să avem grijă de noi nu vom putea avea grijă de ceilalți. Din când în când și noi avem nevoie de o plimbare, lectură, sport, delectare, îngrijire corporală, cumpărături și alte lucruri care ne plac nouă femeilor. Să nu credem că facem aceste lucruri nu numai pentru noi, în mod egoist, ci le facem pentru binele familiei

noastre, încercând să ne îngrijim astfel încât să nu cădem în boli fizice sau de-presie și să ajungem o povară pentru propria familie. Dimpotrivă, trebuie să prevenim bolile printr-un stil de viață echilibrat practicând odihnă pasivă și activă și astfel vom avea bateriile încărcate să muncim pentru familiile noastre atât cât ne stă în putință.

Pe de altă parte soții și copii noștri așteptă să fim frumoase, îi reprezentăm pe ei, întrebați-l și veți afla că asta e părerea lor, de aceea preocuparea pentru un aspect fizic îngrijit este o responsabilitate importantă, așa cum prevede și Proverbe 31: 22 “ ea își face învelitori, are haine de in subțire și purpură”.

G Pe locul a șaselea în lista noastră de priorități va trebui să stea activitățile din afara casei, adică profesia și slujirea, conform cu darul nostru spiritual.

Despre darurile spirituale e bine să știm că ele sunt acordate deopotrivă și bărbaților și femeilor, indiferent de vârstă așa cum arată textul din 1Corinteni 12:7-11 în care se repetă ca un leit motiv cuvântul “ fiecăruia”.

“Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiași Duh; altuia, credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia, prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.”

TIMPUL DE RUGĂCIUNE ȘI PĂRTĂȘIE CU DUMNEZEU

Toți avem ceva din toate darurile, unele sunt mai dezvoltate decât altele, astfel darul discernământului, dărnicia, darul slujirii, darul administrării, darul învățurii, compasiunea, încurajarea lucrează în fiecare dintre noi într-o măsură sau alta. Este responsabilitatea noastră ca să ne înflăcăram sau să ne exersăm darurile în folosul altora.

În ce privește profesia, chiar dacă serviciul ne ia, în mod normal 8 ore pe zi, tot pe locul șase rămâne acest domeniu, dar nu trebuie să îl neglijăm. Dacă avem o profesie acesta trebuie să slujească intereselor familiei și ale Împărăției Lui Dumnezeu. Este foarte important ca în toate

DUMINICĂ
DUMINICĂ
LUNI
MARȚI
MIERCURI
JOI
VINERI
SÂMBĂTĂ

TIMP CU BISERICA
TIMP CU FAMILIA
CINA CU SOȚUL
PLIMBARE CU COPIII
LECTURĂ ODIHNĂ
GRUP DE RUGĂCIUNE
VIZITĂ LA BOLNAVI
CURĂȚENIE MARE

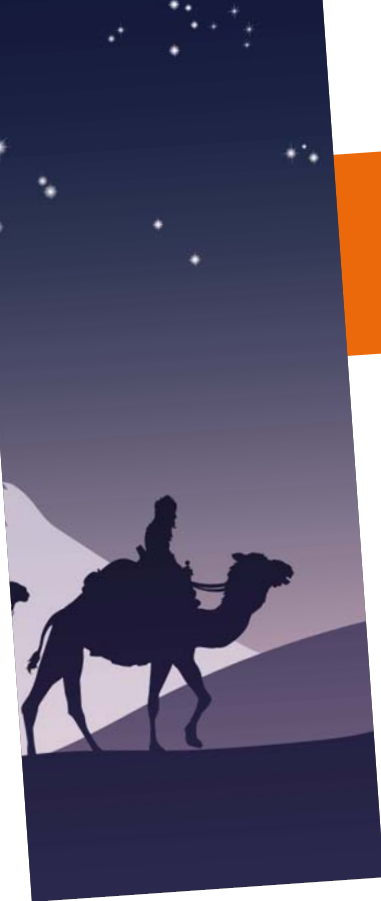
aceste domenii să PLANIFICĂM timp în care să facem activități împreună cu ceilalți, un exemplu de “calendar” cu prioritățile care se poate vizualiza; este doar un exemplu dar, în funcție de perioada vieții pe care o traversăm putem să ne facem propriile calendare alegând cu înțelepciune timpul potrivit pentru fiecare activitate și reușind să ne împărțim corect viața între toate aceste domenii la care suntem chemate să investim. Lista cu priorități și calendarul săptămânal trebuie revizuit periodic, pentru a ne adapta la schimbările ce apar, ex. mărirea familiei, plecarea copiilor de acasă ...

TE ROG AI GRIJĂ LA GREȘELILE DE PRIORITIZARE :

- **NU PUNE ACTIVITĂȚILE PENTRU DOMNUL ÎN LOCUL PĂRTĂȘIEI CU EL**
- **NU PUNE COPII ÎNAINTEA SOȚULUI**
- **NU PUNE ACTIVITĂȚILE EXTERNE ÎNAINTEA ALTORA**

Magii

Într-o țară îndepărtată,
Ce avea răsăritu-n față,
Fără crez, fără, lumină,
Cu tradiție păgână.

Oamenii priveau la stele,
În taină vorbeau cu ele.
Carul mic sau carul mare,
Cine le vorbise, oare?

Despre-o țară, un loc sfânt,
Binecuvântat pământ,
Unde s-a născut un Rege
Ce robia o să dezlege.

S-a născut un Împărat,
Undeva într-un regat,
Nu știau anume, unde,
Nici cum taina se pătrunde.

Israel, era regatul,
Emanuel, Împăratul.
O fecioară L-a născut,
Ce păcat n-a cunoscut.

Aleasă de Dumnezeu
Să nască pe Fiul Său.

Duhul Sfânt L-a conceput,
Pământean de S-a născut.

Obosită și-n durere,
Suferea, dar în tăcere.
Se ruga Lui Dumnezeu:
“ - A venit sorocul meu”

Te rog Tată, îmi arată;
Casa und' să bat în poartă,
Omul care să-mi deschidă,
De mine să aibă milă.”

Tatăl Sfânt S-a îndurat,
Staulul i-a arătat,
Acolo, nascu Maria,
Pe Cel ce era Mesia.

Când pe cer s-a arătat,
Steaua mândră de Împărat,
Atunci, magii au aflat

C-o minune s-a întâmplat.

Au pornit, așa la drum,
Curioși, să afle cum?
Cum arată-un Împărat?
Ce se naște-ncoronat.

Vai, ce har și ce minune,
Să pornești așa prin lume,
Mănat tainic de-un mister,
Ce leagă pământ de cer.

Cale lungă au bătut,
Au ajuns, au cunoscut,
Harul Domnului de sus,
Să se-nchine Lui Isus.

Aur, smirnă și tămâie,
Ți-au adus Isuse Ție.
Însă darul cel mai mare,
L-au adus, prin închinare.

Cornelia Todea
Biserica “Noul Legământ”

MAI MULT DECÂT MĂMICI

Momente de liniște într-o lume agitată.

Se știe, noi suntem motivate de o nevoie profundă după Dumnezeu, pe care o putem numi "sete". Există, adânc în ființele noastre, certitudinea înăscută că am fost create pentru ceva mai mare decât noi înșine. Toți oamenii au fost creați cu "gândul veșniciei" în inima lor (Eclesiastul 3:11). Această "sete" sau dorință este motivația care impulsionază trăsăturile inimii (mintea, voința,

sentimentele) în direcția găsirii adevăratei mulțumiri. Această dorință profundă după Dumnezeu nu poate fi potolită sau împlinită decât având o relație personală cu El, Creatorul nostru. Cum să auzi vocea lui Dumnezeu în mijlocul gălăgiei, dezordinii sau a numeroaselor sarcini de îndeplinit: întreținerea casei, cumpărături, plata facturilor, termene limită, obligații, întâlniri?

Femeile care aleg să rămână acasă cu copiii, descoperă că și viețile lor sunt la fel de pline. Grija pentru bebeluși, nopți nedormite când un copil e bolnav, dusul și adusul copiilor de la școală - viața pare agitată pe toate planurile. Iar cele mai multe femei, în momentul în care devin mămici, renunță la slujirea lor, la implicarea lor. În momentul în care am devenit mămică, ordinea mea, rutina mea zilnică a fost dată peste cap. Cu greu reușeam să găsesc momente în care să fiu în intimitate cu Dumnezeu. Eram copleșită cu acomodarea noului statut-cel de mămică și tot ce cuprindea el. Așadar, cum putem să găsim un timp de liniște și totuși să nu neglijăm ceea ce trebuie făcut? Cum putem să fim într-o comunicare directă cu Tatăl și unde găsim energia necesară pentru a-l sluji?

Cu siguranță te-ai regăsit în rândurile de mai sus, dar unul dintre aspectele care s-ar putea să te liniștească este să descoperi alte mame tinere, la fel ca tine, cu aceleași întrebări, cu aceleași frământări, cu acea dorință de umplere spirituală. Ce ușurare să știi că nu ești singura care trece prin pustiu căutând momentul să comunici cu Dumnezeu. Identificând această nevoie ("sete"), a plecat ideea înființării unui grup, un grup destinat mamicilor. Ne dorim ca întâlnirile noastre să promoveze prietenia, studiul biblic, aplicarea principiilor creștine, încurajarea

și susținerea reciprocă. Biblia ne învață clar că suntem capabile să mângâiem alte persoane cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiate de Dumnezeu (2 Corinteni 1:4b). De asemenea ni se dă îndemnul de a purta sarcinile unele altora (Galateni 6:2a). Tinerele mame trebuie să știe că ele nu sunt singure. Este nevoie să fim alături de mamele tinere să le înconjurăm cu toată dragostea noastră.

Diminețile noastre vor începe cu o cană de cafea caldă și o conversație neîntreruptă. Vom dezbate subiecte legate de casa noastră, căsătorie, relații, slujbă, sentimente. Vom încerca să oferim soluții biblice dar și practice. Apoi vom avea ocazia să ne inspirăm una pe alta purtând discuții, dezbătând subiectul propus.

Scopul întâlnirilor:
-sa încurajeze, să disciplineze, să instruiască, să promoveze prietenia între mame.

Obiective stabilite:
-să promoveze o perspectivă biblică a maternității, împărtășind experiențele cu Dumnezeu.
-să încurajeze mamele să caute voia lui Dumnezeu și să experimenteze plinătatea Lui.
-să ofere un timp în care să ne putem ruga pentru copiii noștri. Mamele cu copii mici vor putea lua o pauză, la propriu. Ne propunem să avem sprijinul unor persoane care se vor ocupa de cei mici. Astfel, copiii, vor fi integrați într-un mediu iubitor, sigur, educativ, de joacă activă, în grija unor învățători, pe tot parcursul întâlnirii.

Așadar: împărtășim experiențe, învățăm, oferim încurajare, ne rugăm împreună, avem grijă de bebeluși, legăm prietenii. Petrecem câteva ore de liniște în prezența lui Dumnezeu. Dacă te-am convins sperăm să ni te alături, te vom aștepta cu drag!

Așteptăm impresii
și păreri pe adresa:
grupul.mamicilor@yahoo.com

Cu drag,
Mirela Damian
Biserica Betania Tg. Mureș

Spiritul Crăciunului

în diferite colțuri ale lumii

Crăciunul este sărbătoarea bucuriei nașterii Domnului Isus care aduce mereu veselie, dragoste, speranță și pace în casele creștinilor. Pentru mine, Crăciunul este momentul cel mai magic al anului, învăluit parcă într-o lumină strălucitoare de sărbătoare, acesta te îndeamnă mereu să te cercetezi, să te evaluezi și să te faci disponibil necesităților aproapelui.

Chiar dacă este sărbătorit diferit în diverse colțuri ale lumii, spiritul Crăciunului creștin este peste tot la fel. Spun „Crăciunul creștin” deoarece din păcate de câțiva ani a apărut și așa numitul „Crăciun comercial” promovat

intens de Moș Crăciun, spiriduși, reni, bradul împodobit, care nu fac decât să distrugă adevărata semnificație a acestei sărbători care până la urmă este o sărbătoare creștină.

Tradițiile și modurile de celebrare a Crăciunului sunt multe și diferă de la o țară la alta. Unele se aseamănă mult cu cele din România însă altele par de-a dreptul bizare. Un lucru care îl face însă această sărbătoare este strângerea împreună a familiei. Indiferent cât de diferite sunt pregătirile, sărbătorile din această perioadă a anului, sunt printre singurele care unesc creștinii din întreaga lume.

În **FINLANDA**, țara celor 1000 de lacuri și insule, familiile se reunesc pentru a petrece Crăciunul împreună. Seara, în jurul orei 17.00, familiile pleacă la biserică pentru slujbe speciale în care se aprind lumânări la mormintele celor dragi. Imaginea miilor de lumânări ce luminează noaptea este una pe care cu greu o poți uita.

În **SUEDIA**, cea mai importantă zi este Ajunul Crăciunului. O masă specială este pregătită pentru Ajunul Crăciunului - șuncă, pește și fasole - aceasta este și prilejul cu care rudele își fac daruri. Mulți suedezi merg la biserică în dimineața zilei de Crăciun. Crăciunul se numește la suedezi „Jul”.

ALASKA este situată în extremitatea nord vestică a Americii de Nord. Aici Crăciunul este sărbătorit de majoritatea creștinilor pe data de 25 decembrie, însă se pune mult accent pe vizite, se împarte mâncare, se decorează casele și se merge la colindat pentru a spune tuturor vestea cea bună. De obicei, copii mai mici din grupurile de colindători duc o stea colorată astfel încât să fie vizibilă de la depărtare. Matei 2:9 „După ce au ascultat pe împăratul, magii au plecat. Și iată că steaua pe care o văzuseră în răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul.”

AFRICA DE SUD este situată la extremitatea sudică a continentului african. Aceasta este cunoscută pentru diversitatea sa de culturi, limbi, și confesiuni religioase, dar și pentru diversitatea etnică, aici aflându-se cele mai mari comunități de albi, indieni și mulatri de pe continentul African. Aici Crăciunul este sărbătorit vara, neexistând zăpadă sau brazi niși. Crăciunul în Africa de Sud este rezervat doar familiei, prietenii și cunoștințele nefiind invitați la prânzul tradițional. Colindele se aud doar la biserică, iar copii nu cântă pe la porți.

Chiar dacă în decembrie temperaturile în Australia ajung până la 30 grade Celsius, atmosfera de Crăciun nu cunoaște intimidare. Din 1937, în Melbourne a apărut o nouă tradiție pentru ajunul Crăciunului, australienii se strâng în diferite zone ale orașului și cântă colinde. Fiecare persoană are aprinsă o lumânare, iar evenimentul este cunoscut sub numele de „Carols by Candlelight”.

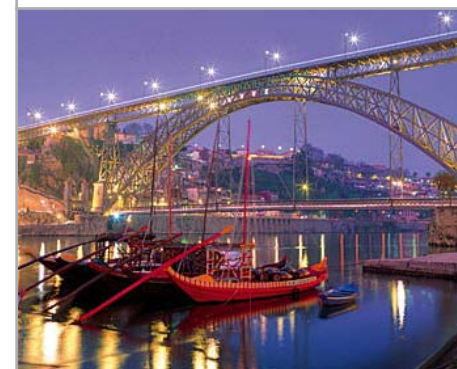
SPANIA este situată în sud-vestul Europei. Sezonul sărbătorilor de Crăciun începe oficial pe data de 8 decembrie, Ajunul Crăciunului este cunoscut ca Nochebuena (Noaptea cea Bună). Întreaga familie se adună în jurul scenei ieseii pruncului Isus. În Spania copiii nu primesc cadouri de la „Moș Crăciun” ci primesc cadouri de la cei „Trei Magi”.

MEXICANII au multe tradiții comune cu populația din Spania. Sărbătoarea de Crăciun se numește „La Posada” și începe pe 8 decembrie cu „Imaculata Concepție”. Timp de 9 zile, grupuri de oameni se plimba din casă în casă purtând imaginea Mariei cu Iosif căutând un adăpost pentru nașterea lui Isus.

PORTUGALIA este situată în extrema sud-vestică a Europei. Ziua de Ajun în Portugalia este, pentru majoritatea oamenilor, liberă. La miezul nopții, când se aud cele 12 bătăi de clopot, toții credincioșii se duc la biserica locală pentru a celebra nașterea lui Isus.

STATELE UNITE ALE AMERICII (SUA) sunt situate în America de Nord între Canada, Mexic, Cuba, Oceanul Atlantic și Oceanul Pacific. Aici pregătirile pentru Crăciun încep după penultima zi de joi a lunii noiembrie, când se sărbătorește Ziua Recunoștinței. Creștinii din SUA sărbătoresc Crăciunul în familie și în cadrul bisericii locale. De obicei în noaptea de Ajun se aud grupuri de colindători care cântă neconținut despre nașterea Domnului. Din păcate în SUA este destul de dezvoltat și „Crăciunul comercial” care distrage atenția multor oameni de la semnificația adevărată a acestei sărbători.

IRANUL, oficial Republica Islamică Iran, și până la 1935 cunoscută internațional ca Persia, este o țară în Asia de sud-vest, situată între coasta de nord-est al Golfului Persic și coasta sudică a Mării Caspice.

Aici se crede că locuiau cei trei Magi atunci când pruncul Isus s-a născut. Pentru creștinii din Iran care sunt într-un procent destul de mic, primele 25 de zile din decembrie sunt zile de post, în care nu se consumă carne, oua, lapte. Este o vreme de liniște și meditație, o vreme în care oamenii merg la biserică. După în

În **ISRAEL**, țara în care S-a născut Isus, există o sărbătoare în decembrie, asemănătoare cu Crăciunul. Este o sărbătoare a luminilor și se numește Hanukka. Se sărbătorește în Israel de peste 2100 de ani. Inițial era sărbătoarea care comemora înnoirea Templului, după ce acesta fusese recucerit de sub ocupație străină. La sărbătoarea evreiască a luminilor se dă o masă festivă, iar copiii se joacă jocuri tradiționale.

Situat în Orientul Mijlociu, **IRAKUL** este a doua țară din lume cu cele mai mari zăcămintele de petrol. Aici Crăciunul este sărbătorit de creștini în familie unde unul dintre copii citește despre Nașterea lui Isus și toată lumea aprinde lumânări.

Surse:
www.atlantis-ariel.blogspot.ch/2011/12/sarbatoarea-craciunului-pe-glob.html
www.art-travel.ro/ro/articole/traditii-de-craciun-in-diferite-colturi-ale-lumii/66
www.totalschimbato.ro/2010/12/23/craciunul-in-diferite-tari/

Deși în multe colțuri ale lumii este sărbătorit diferit, Crăciunul are aceeași semnificație veșnică și plină de speranță, Dumnezeu nostru este unul universal dar personal în același timp. „Căci un copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” (Isaia 9:6) El ne-a iubit și ne iubește necondiționat iar „dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El.” (1 Ioan 4:9)

Vă doresc tuturor sărbători fericite și sfinte alături de Isus!

Cu drag,
Carmina Câmpăan
Tg. Mureș

Psalm

Îmi ești mai scump ca viața Doamne, ca lumina,
Inima mea te cheamă din pustiu
Te strig și zi și noapte cu ardoare
Tânjește după Tine sufletul meu viu.

Mi-e dor, Te chem, nu-i viață fără Tine,
Tu, niciodată, nu m-ai părăsit
În întuneric, noapte fără stele,
Tu esti aproape, Doamne, Soare răsărit!

Nu e nimic de Tin' să mă despartă
Nimic din ce a fost sau ce va fi.
Eu sunt în Mâna Ta ca-ntr-o cetate
Și azi, și-n vecii nesfârșiți ce vor veni.

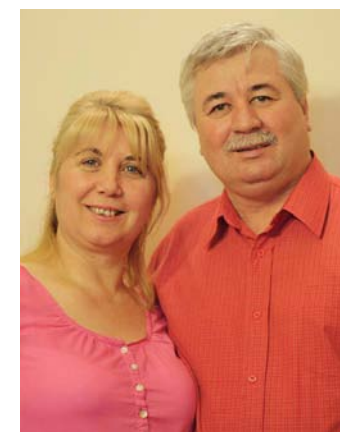
Elisabeta Popescu,
Biserica Baptistă
"Sf. Treime",
Alba Iulia

CÂND AU VAZUT EI STEAUA.
N-AU MAI PUTUT DE BUCURIE...
(MATEI,2:10)

STEAUA CRĂCIUNULUI

Nașterea imaculată nu este doar un simplu accesoriu al povestirii Crăciunului. Ea ne arată cât de mult dorește Dumnezeu să se apropie de noi!

Te-ai întrebat vreodată de ce oamenii aceia educați au lăsat totul baltă pentru a urma o stea mai mult de 3500 de kilometri? Au existat multe speculații referitoare la steaua care anunța nașterea lui Isus. Gândește-te puțin la ceea ce reprezintă ea: **SPERANȚĂ, BUCURIE, ÎNDRUMARE.**

SPERANȚĂ

Biblia spune: „Și însuși Domnul nostru Isus Hristos, și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin harul Său, o mângâiere veșnică și o bună nădejde, să vă mângâie inimile, și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun !”(Tesa-lonicieni,2:16,17). Speranța pentru veșnicie - ce dar! Steaua nu i-a condus pe înțelepți doar spre împlinirea propriilor așteptări, ci totodată, ne arată fiecăruia dintre noi ca singura șansă de mântuire este - Isus!

BUCURIE

Biblia spune „Când au văzut ei steaua ,n-au mai putut de bucurie”...De ce? Pentru că Isus este sursa bucuriei transcendente, acelei bucurii care ne ridică deasupra împrejurărilor, determi-nându-i pe ceilalți să gândească: „Orice ar avea acest om, am și eu nevoie!”

ÎNDRUMARE

Steaua a adunat filozofi și păstori, bogați și sărmani, intelectuali și analfabeți, pe cei mă-reți și pe cei umili - în jurul lui Isus, cerul rezol-vând astfel dilema cea mai străveche. Să luăm aminte: după ce înțelepții s-au aruncat cu fața la pământ, i s-au închinat și i-au adus daruri, Biblia spune că: „s-au întors în țara lor pe un alt drum.”(Matei,2:12) Trebuie să înțelegem un lucru; este imposibil să-l întâlnim pe Isus și să ne întoarcem acasă „pe același drum”. Este foar-te important să reținem „Căci dacă este cine-va în Hristos, este o făptură (zidire) nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au facut noi.”Încurajarea pentru tine (valabil și pentru mine), dacă ești întrebată de cineva acum în preajma sărbătorilor de iarnă,”Ce cadou ai pri-mit?”, zâmbește și spune: SPERANȚA care este tot mai luminoasă pe zi ce trece, BUCURIA care este mai mare decât orice împrejurări și ame-nințări și îndrumare, pentru fiecare pas al călă-toriei.

Azi, Dumnezeu caută încredere nu talent. Domnul să ne ajute să emanăm celor din ju-rul nostru speranță, bucurie, îndrumare căci la aceasta am fost chemate.

Cu drag,
Crenguta Stoian
Tineri Pentru Misiune

PRIMUL ADAM, AL DOILEA ADAM

Despre primul Adam se spune în Romani 5:14 că este imaginea Celui ce avea să vină, adică a lui Hristos. În următoarele versete 15-21 ni se arată cum prin greșeala unui singur om a intrat păcatul în lume, păcatul și moartea, tot prin Unul Singur, printr-un singur OM a venit iertarea, mântuirea și viața veșnică.

În versetul 13 se spune că până la lege păcatul era în lume dar nu era ținut în seamă pentru că nu era o încălcare a legi, totuși moartea a domnit până la Moise când a fost dată legea. Versetul 20 vorbește despre o înmulțire a greșelilor și a harului. Cine a făcut toate acestea? Cine a aranjat în acest fel lucrurile și evenimen-tele, cine alcineva dacă nu Dumnezeu care are totul în mână Sa.

În Evanghelia după Ioan cap. 1 ni-se arată cine a făcut aceste lucruri: „La început era Cuvântul și Cuvântul era cu

Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El.” Cum a intrat păcatul în lume? Prin porunca care a dat-o Dum-nezeu lui Adam. Oare nu știa Dumnezeu că Adam va încălca porunca? L-a surprins Adam pe Dumnezeu când a păcătuit? Nu știa Dumnezeu despre Lucifer ce avea să facă, nu cunoștea El oare planurile acestu-ia înainte de-a-l crea? Dumnezeu știa totul și totuși i-a creat. De ce?

Înainte să păcătuiască , Adam cunoștea doar binele nu și răul vedem acest lucru în Geneza 3 ver. 22 „Domnul a zis: Iată că omul a ajuns ca unul dintre Noi , cunoscând binele și răul.” Din acel moment omul a început să experimenteze și răul nu numai binele, când i-a fost dată porunca? Când Dumnezeu i-a zis: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină dar din pomul cunoștinței binelui

și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit.” Geneza 2:16,17. Oare știa Adam ce înseamnă „a muri”, era el conștient de tot răul ce avea să vină în urma greșeli lui, știa el că miliarde de oameni vor deveni păcătoși și vor mer-ge în iad, a știut el tot ce avea să urmeze și totuși a mâncat din pom?

Geneza 1:28 Dumnezeu le spune să fie roditori, să se înmulțească, să umple pamântul dar acest lucru nu se întâmplă numai după ce păcătuiesc, dacă ar fi avut copii înainte de a păcătui, aceștea nu ar fi fost păcătoși. De ce nu au avut copii înainte de a păcătui? Noi nu știm. Dar Dumnezeu știe, noi știm atât cât vrea El să știm, atât cât ne descoperă El, acolo unde

La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El.

El a pus limită științei noastre ar trebui să ne oprim, nu vrem să ne oprim, nici o problemă, dar vom munci în zadar și fără a obține ceva.

Să presupunem că stră, stră, stră.....10-15 generații...bunicul tău a avut un fiu căruia i-a spus: Să nu bagi mâna în foc că te arde. Fiul lui a ascultat, n-a băgat mâna în foc și și-a învățat și el copii să nu pună mâna în foc, la fel și următoarea generație, și următoarea...10-15 generați până s-a ajuns la tine. Tatăl tău și-a ascultat părinți n-a pus mâna în foc și te-a învățat și pe tine, tu la fel pe fiul tău, dar acesta te-a întrebat;

Și tot așa am putea continua cu întrebările până am ajunge la Adam, nici un bunic, nici un stră, stră, stră.....bunic n-ar fi știut ce înseamnă: Mă arde. Atunci copilul tău ar fi zis:

-Ști ce, lasă-mă să încerc, să văd, să simt pe propria-mi piele, să știu ce înseamnă „arde” și vă voi spune și vouă și copiilor mei sau poate îi voi lăsa și pe ei să încerce să vadă, să simtă să știe, voi vedea eu cum e mai bine.

Tot așa și Dumnezeu ne-a lăsat să ne ardem, să știm ce înseamnă acest lucru, să simțim durerea arsuri, să suportăm consecințele, să rămânem cu cicatriciea arsuri pentru un timp după care ne chea-mă la El să ne vindece. Dumnezeu a creat focul, El a făcut să ne ardă și tot El ne-a vindecat rănilor iar noi am rămas cu experiența, vom ști că focul arde, că arsura doare, că rămâne rană, vom cunoaște și teo-retic și practic ce înseamnă „arde”.

Dumnezeu a vrut ca omul să cunoască păcatul și urmările lui și practic, nu numai teoretic, El a pregătit și planul de iertare, de ieșire din starea de păcătos , de maturizare a omului, a pregătit modelul pe care să-l urmeze omul pentru a avea chipul și asema-na-re lui Dumnezeu, pentru a ajunge la plinătatea staturii lui Cristos.

Ce înseamnă: Mă arde? De ce mă arde?

Nu știu. Răspunsul tău.

Ce simt când mă arde?

Nu știu. Răspunsul tău.

N-o să-mi placă, mă doare, mă gâdilă?

Nu știu. Răspunsul tău.

Tu te-ai ars vreo dată? Ce ai simțit?

Nu, nu m-am ars , nu știu ce simți.

De ce nu ști?

Pentru că nu m-am ars. Așa mi-a spus Tatăl meu.

Răspunsul tău.

Dar el s-a ars? Lui cine i-a spus să nu pună mâna în foc.

Tatăl lui, bunicul tău.

Dar bunicul meu, el s-a ars? Lui cine i-a spus?

Nu, nu s-a ars, pentru că a ascultat de tatăl lui care e străbunicul tău.

Așa cum inițiatorul unui combinat chimic știe că oameni care vor munci acolo se vor îmbolnăvi din cauza mediului toxic și le oferă acestora un antidot dar nu îi poate obliga pe oameni să îl bea zilnic deși li-l pune la dispoziție, nu li-l poate injecta, nu li-l poate turna forțat pe gât, ci lasă liberă alegere după ce le-a adus la cunoștință toate efectele mediului toxic și urmările acestuia în timp cât și despre efectul benefic și necesar al antidotului. Pe parcurs prezentându-le exemple de oameni care au folosit antidotul și alți care nu l-au folosit, oameni sănătoși după 20-30 de ani de muncă și oameni care au refuzat antidotul și s-au îmbolnăvit după 10 sau 15 ani de muncă. Ce speră inițiatorul combinatului? Acesta speră ca astfel să-i convingă pe toți oamenii să ia antidotul pentru ca aceștea să nu se mai îmbolnăvească din cauza mediului toxic. El a creat mediul toxic și tot el a oferit și antidotul.

Dumnezeu nu va îngădui să fim ispitiți peste puterile noastre, ci împreună cu ispita ne-a pregătit și ieșirea din ea , ne dă puterea ca s-o putem suporta. 1Corinteni 10:13,„Nu va ajuns nici o ispită care să nu fi fost potrivită naturii omenești.Și Dumnezeu care este credincios nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci împreună cu ispita, va pregătit și ieșirea din ea, ca s-o puteți suporta.

Dumnezeu l-a creat pe Adam știind că va păcătui, a lăsat să aibă urmași păcătoși ,adică întreaga omenire, dar a pregătit și ieșirea din starea de păcătos prin Isus Cristos, Cel de-al doilea Adam care avea să vină în lume și să fie șansa salvării, să fie un exemplu pentru om, să fie Mijlocitor între om și Dumnezeu, să fie Mesia, să fie Mântuitorul omeniri. Cei care acceptă mântuirea oferită de Dumnezeu vor ajunge la final asemenea lui Isus vor cunoaște atât răul cât și binele atât teoretic cât și practic, vor cunoaște acel adevăr care îi va face liberi, îl vor cunoaște pe Dumnezeu Cel Adevărat care este dragoste și drepta-

te, vor avea chipul și asemănarea Lui, vor avea plinătatea staturii lui Cristos. Atunci se va sfârși lucrarea lui Dumnezeu care a început în Geneza 1:26 „Și Dumnezeu a zis: Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; ei să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ.” La sfârșit de mileniu, când satan va fi iarăși dezlegat și va înșela din nou omul, acești oameni care au ieșit biruitori care l-au primit pe Isus și au avut parte de prima înviere, asupra lor a doua moarte nu mai are nici o putere, adică satan nu îi mai poate ispiti, aceștea sunt oameni care îi vrea Dumnezeu, care vor moșteni pământul.

// **Dumnezeu i-a binecuvântat și le-a zis: „Fiți roditori și înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; domniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste toate viețuitoarele care mișună pe pământ!”**

Dumnezeu este creatorul celor văzute și a celor nevăzute, El a creat cerul și pământul, El a creat grădina Eden, a sădit pomii, El a pus pomul cunoștinței binelui și răului în mijlocul grădinii, El a creat omul și l-a așezat în grădină , El i-a dat porunca să nu mănânce din pomul cunoștinței binelui și răului știind că nu va asculta și nu va ține porunca dată, tot El i-a pregătit și salvarea. Porunca, neascultarea, iertarea, mântuirea, toate sunt parte din planul lui Dumnezeu pentru ca la sfârșit să aibă produsul finit, adică omul desăvârșit , omul care va avea chipul și asemănarea lui Dumnezeu, care va cunoaște binele și răul, binecuvântarea și blestemul, omul care a experimentat el însuși consecințele păcatului, urmările neascultării de Cel ce

l-a creat, acest om a ales odată pentru todeauna între viață și moarte , a ales viața, adică pe Dumnezeu care i-le-a pus în fața și i-a dat oportunitatea să aleagă. Deuteronomi 30: 15 „Iată ți-am pus azi înaintea viața și binele, moartea și răul, 16:căci ți-am poruncit azi să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, să umbli pe căile Lui și să păzești poruncile Lui, legile Lui și rânduielile Lui, ca să trăiești și să te înmulțești și ca Domnul Dumnezeul tău să te binecuvânteze în țara pe care o vei lua în stăpânire”.

Deuteronomi 11:26 ”Iată, pun azi în fața voastră binecuvântarea și blestemul:27 binecuvântarea, dacă veți asculta de poruncile Domnului Dumnezeului vostru, pe care vi le poruncesc în ziua aceasta; 28: blestemul, dacă nu veți asculta de poruncile Domnului Dumnezeului vostruși dacă vă veți îndepărta de la calea pe care v-o dau în ziua aceasta și vă veți duce după alți Dumnezeii pe care nu-i cunoașteți.”

Acei oameni care vor alege viața vor ști că Dumnezeu este Crea-

torul lor iar ei sunt creația Lui, vor ști că El este suveran, vor cunoaște limitele puse de El și nu vor trece peste ele, vor fi acel popor despre care Dumnezeu spune în Apocalipsa 21:3 ”Și am auzit un glas tare, care venea din cer, zicând:Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu însuși va fi cu ei, Dumnezeul lor.”

Așa cum noi oamenii când muncim pentru a obține un produs finit avem și rebuturi, ce facem cu ele?

Nu știu, depinde de materia folosită, tot așa și Dumnezeu care nu dorește să aibă rebuturi, totuși are, pentru că aceasta depinde de noi ce alegem să fim, El ne spune unde este locul pentru rebuturi: în iazul de foc care este moartea a doua. Apocalipsa 20:13 „Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea,Moartea și Locuința Morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui. 14:Și Moartea și Locuința Morților a fost aruncată în iazul de foc. Iazul

de foc este moartea a doua. 21:8 Dar cât despre fricoși,necredincioși, urâcioși,ucigași,desfrânați, vrăjitori,închinători la idoli și toți mincinoșii, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.”

Dumnezeu ne-a făcut cunoscut toate lucrurile și ne dă posibilitatea să alegem în cunoștință de cauză ce vrem să fim: produs finit după chipul și asemănarea Lui sau rebut după asemănarea lui satan. Nu putem spune că nu vrem nici una nici alta, nu există cale de mijloc, cine nu este cu Dumnezeu este împotriva Lui. Matei 12: 30 Cine nu este cu Mine este împotriva Mea și cine nu strânge cu Mine risipește.” Dumnezeu ne-a dat voință liberă de-a alege una dintre cele două căi pe care ni-le-a pus în față , una duce la viață, cealaltă la moarte, nu ne-a dat posibilitatea să ne abținem, să fim neutri, să spunem : Eu nu vreau să aleg, în clipa când ai spus sau ai hotărât astfel , ai ales deja, și ai ales rău, căci ai ales să nu te supui lui Dumnezeu, ai ales neascultarea, răzvrătirea împotriva Celui ce te-a creat.

Calea care duce la viață veșnică este Cel de-al doilea Adam, adică Isus, primul Adam a fost imaginea celui de-al doilea Adam care este Calea, Viața și Adevărul, alegându-l pe El alegem: Calea, Viața și Adevărul, El este ieșirea, ușa pregătită de Dumnezeu pentru a ieși din starea de păcătos, din starea de moarte spirituală.

În cazul primului Adam nu am avut posibilitatea de a alege, Dumnezeu a hotărât pentru fiecare timpul și locul, când și unde se va naște, tot El a hotărât pentru fiecare un timp de cercetare, un timp în care ni-se descoperă în felul în care vrea El, ne pune în cale oportunități, ocazi, întâmplări, evenimente în care să ne întâlnim cu El, să-L cunoaștem, să-L chemăm pentru ca El să ne răspundă, El are o chemare

pentru fiecare, El ne-a pregătit lucrările în care să umblăm pentru a-L întâlni pe El și pentru a face voia Lui.

Dumnezeu ne pune în față viața și moartea, ne dă dreptul să alegem, prin primul Adam a venit în lume moartea spirituală urmată de cea fizică, învierea fizică și viața veșnică a venit prin al doilea Adam care este Isus. Despre Isus au prorocit proroci din vechiul testament,rânduielile de la templu, da-

rurile, toate aveau menirea să conducă pe om la Isus. Legia care a venit prin Moise avea drept scop să-l convingă pe om de neputința de-a o ține și de necesitatea unui mântuitor, unui mijlocitor între om și Dumnezeu.

În Evanghelia după Ioan cap.1 ver.1 vedem cine este acest Mijlocitor: este Cuvântul care era cu Dumnezeu, Cuvântul care era dumnezeu.

VER. 3 ESTE ACELA PRIN CARE AU FOST FĂCUTE TOATE, NIMIC DIN CE EXISTĂ N-A FOST FĂCUT FĂRĂ EL.

VER.4 ESTE VIAȚA ȘI LUMINA OAMENILOR

VER.5 ESTE LUMINA CARE LUMINEAZĂ ÎN ÎNTUNERIC ȘI ÎNTUNERICUL N-A BIRUIT-O. VER.9 ESTE ADEVĂRATA LUMINĂ CARE LUMINEAZĂ PE ORCE OM.

VER. 10 EL ERA ÎN LUME ȘI LUMEA A FOST FĂCUTĂ PRIN EL, DAR LUMEA NU L-A CUNOScut.

VER. 12 ESTE ACELA CE DĂ DREPTUL SĂ FIE COPII A LUI DUMNEZEU CELOR CE ÎL PRIMESC ȘI CRED ÎN NUMELE LUI, CARE AU FOST NĂSCUȚI NU DIN SÂNGE, NICI DIN VOIA FIRII LOR,NICI DIN VOIA VREUNUI OM, CI DIN DUMNEZEU.

VER. 14 ȘI CUVÂNTUL A DEVENIT TRUP ȘI A LOCUIT PRINTRE NOI PLIN DE HAR ȘI DE ADEVĂR.ESTE FIUL CARE LOUIEȘTE ÎN SĂNUL TĂTĂLUI ȘI CARE L-A FĂCUT CUNOScut PE DUMNEZEU OAMENILOR.VER. 18.

Al doilea Adam, adică Isus este și Mielul din Apocalipsa cap.5,Mielul care părea înjunghiat , avea șapte coarne și șapte ochi, este Cel ce a fost găsit vrednic să rupă pecetile cărții ce-o avea în mână dreaptă Cel ce stă pe scaunul de domnie. N-a fost găsit vrednic nimeni să facă acest lucru nici în cer, nici pe pământ, nici sub pământ. Al doilea Adam este Leul din Iuda, Rădăcina lui David, el a biruit ca să deschidă cartea. În versetul 9 din capitolul 5 îl avem pe Mielul înjunghiat împreună cu cei răscumpărați, cei care au crezut în numele Lui și în jefă de la Golgota, ei sunt oameni din orice seminție, din orice limbă, din orice poporși din orice neam, ei sunt produsul finit care în final au ajuns să fie o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, ei vor împărăți pe pământ. Cu ce am putea înlocui sau ce preț am putea stabili pentru această șansă ce ne-a dat-o Dumnezeu prin Fiul Său? Șansa de a face parte din împărăția Lui, de a fi preoți ai Lui, de a împărăți cu El pe pământ și toate acestea nu pentru o perioadă limitată cum este viața noastră pe pământ ci pentru veșnicie, această șansă este pentru oameni din orice seminție, din orice limbă, din orice popor și din orice neam, nu este

exclus niciun om,niciun popor, nici un neam.

În Apocalipsa 21 vers. 5 vedem ce le spune acestora Cel ce stă pe scaunul de domnie: „Cel ce stă pe scaunul de domnie a zis: Iată Eu fac toate noi, și a spus: Scrie, fiind că aceste cuvinte sunt sigure și adevărate.”Versetul 6: Apoi mi-a zis:”S-a sfârșit! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Celui care îi este sete îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții. Versetul 7:„Cel care va birui va moșteni aceste lucruri . Eu îi voi fi Dumnezeu și el îmi va fi fiu.”

Dacă dorești să fi produs finit, să fi printre cei biruitori pentru că și eu doresc acest lucru haide să-i cerem aceasta lui Dumnezeu în rugăciune:

Tată Sfânt prin harul Tău am cunoscut toate aceste lucruri îți mulțumim pentru tot ce ai făcut pentru noi, venim în fața tronului Tău să îți spunem că dorim să bem fără plată din izvorul apei vieții. Dorim să fim printre cei biruitori care vor moșteni aceste lucruri, dorim să fi Dumnezeul nostru iar noi fii Tăi.Știm că fără luptă nu este biruință, fără opoziție, adversar nu este progres, alegem să ne luptăm lupta cea bună,lupta împreună cu Tine pentru a ieși biruitori, știm că îți putem cere orice, Tu ne vei da dacă cerem după voia Ta. Adversarul Tău este și adversarul nostru, alegem să fim cu Tine și să ne împotrivim lui cu toată puterea ce ne-o dai. Vrem să îmbrăcăm armura sfântă, să intrăm în lucrările ce ni le-ai pregătit, să facem faptele bune ce ni-le pui în față și totul să fie din Tine, prin Tine și pentru Tine.

Cu drag,
Cornelia Todea
Biserica „Noul Legământ”

Sursă foto: www.dcfoto.ro

MARIA

VECHIULUI ȘI NOULUI LEGĂMÂNT

Atât în Vechiul Testament, cât și în Noul, găsim scris despre o femeie a lui Dumnezeu ce se numea Maria și de care Dumnezeu s-a folosit într-un mod aparte. Maria Vechiului Testament, sora lui Moise și a lui Aaron, a fost prorocită, a încurajat poporul Israel să cânte Domnului cu mulțumire după trecerea Mării Roșii (Exodul 15: 20, 21) și a fost printre cei din fruntea poporului ("...și Am trimis înaintea ta pe Moise, Aaron și Maria!" Mica 6: 4).

Despre Maria Noului Testament, mama Domnului Isus, am auzit și stim atât de multe, încât nu cred că mai trebuie să-i fac vreo introducere. Dacă privim mai de aproape la aceste două femei remarcabile, vom putea constata că sunt atât de multe asemănări între ele, încât m-aș mira că numele lor să fie la întâmplare. Totuși, nu voi insista acum asupra asemănărilor, pentru că în aceste momente, DIFERENȚA dintre cele două mă frappează și îmi atrage atenția într-un mod aparte. Maria, sora lui Moise și a lui Aaron, a văzut atâtea minuni, a fost de atâtea ori folosită de Dumnezeu și totuși, la un moment dat, gena

Evei transmisă din generație în generație a ajuns și la ea; ispita înălțării la care a eșuat Eva, a adus și eșecul ei. Maria era într-un cerc de conducere împreună cu frații ei, dar la un moment dat, văzând o slăbiciune sau greșeală în viața lui Moise, a început să-l judece, să-l vorbească de rău și apoi să creadă că ea ar fi mai potrivită decât Moise în slujba de conducător sau cel puțin că ar merita mai multă atenție. ("Oare numai prin Moise vorbește Domnul? Nu vorbește oare și prin noi?" Numeri 12: 1). Ispita de a se înălța, de a ieși mai mult în evidență, a făcut-o să-și disprețuiască fratele, aducând astfel pedeapsa Lui Dumnezeu asupra ei.

OARE NUMAI PRIN MOISE VORBEȘTE DOMNUL? NU VORBEȘTE OARE ȘI PRIN NOI? NUMERI 12: 1.

Din fericire, avem și exemplul celeilalte Marii, Maria Noului Legământ. A fost un moment în viața acesteia când toate păreau roz și linistite. Avea o reputație bună, un logodnic extraordinar cu care urma să se căsătorească și tind să cred că avea chiar și visurile ei legate de o casă, o poziție socială ... Dintr-o dată, totul vrea să se schimbe atunci când apare la ea un înger ce îi spune despre nașterea unui fiu. Un fiu: EL va fi mare, EL va împărăți, EL va domni în veci. Păi cum Doamne, cum rămâne cu MINE, cu toate visele MELE? Doar EL să fie important, doar EL să se vadă? Doar EL? Dar EU, cum rămâne cu reputația și renumele MEU? Mai mult, ce va spune Iosif la toate acestea ... dacă mă va părăsi?! Nu știm exact ce a trecut atunci prin mintea Mariei, dar cert este că, răspunsul ei a fost: "Iată, roaba Domnului, facă-mi-se după cuvintele tale!"

Wow, ce diferență, ce exemplu! Prima Marie a vrut să se folosească de slăbiciunea fratelui pentru ca ea să fie mai importantă, iar a doua Marie, a fost gata să renunțe la toate visele ei, să se smerească și să se coboare ca Altcineva să crească și să fie mare! Domnul să ne ajute ca atunci când vedem slăbiciunile soților noștri, să nu cădem ispitei de a ne pune pe noi în față, să arătăm cât suntem noi de capabile, ci să fim gata ca și Maria Noului Legământ, să ne subordonăm și smerim pentru ca el să crească și să se vadă mai bine.

Cu drag,
Semida Tecu.

Sursă foto: www.dcfoto.ro

“CĂCI PRIN HAR AȚI
FOST MÂNTUIȚI,
PRIN CREDINȚĂ...”

(EFES.2.8)

ERAM NOI ÎNCĂ PACĂTOȘI, CRISTOS A MURIT
PENTRU NOI.” (ROM.5.8)

Strategia care ne-a asigurat iertarea a fost ideea lui Dumnezeu; El a inițiat-o. El vrea să fim ai Lui. Ne raportăm noi la Dumnezeu în mod corect? Isus a venit să ia asupra Lui păcatele noastre, pentru faptul că sfințenia lui Dumnezeu cerea ca să existe o plată pentru păcat.

Dumnezeu care L-a înviat pe Isus Cristos din moarte, Dumnezeu ne cheamă să umblăm zilnic tot prin Duhul Său. Aceasta presupune să fim sensibili la manifestarea dragostei lui Dumnezeu, și să dăm mai departe harul Lui, iubindu-ne unii pe alții cum ne-a iubit El, iertându-ne unii pe alții prin har și nu datorită meritelor personale.

Darul Iertării

“Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi.” (Rom.5.8)

Suntem aproape la finalul acestui an și la doar câteva zile de calendar distanță de noul an. Fără să vrem aproape toți ne gândim ce a însemnat acest an pentru noi, dacă am reușit sau am progresat în anumite domenii ale vieții noastre, sau poate am avut neîmpliniri în alte domenii

Este totodată timpul să-i mulțumim lui Dumnezeu, să ne amintim că Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământ pentru salvarea noastră și să-l sărbătorim nașterea cu inimile pline de bucuria mântuirii pe care o avem prin El.

Este vremea când ne gândim ce daruri să le facem celor apropiați și dragi nouă, ca să le arătăm și în acest mod cât de mult îi iubim și dorim să le oferim bucurie și speranță pentru noul an.

Trăim astăzi într-o societate dezbinată, în care relațiile inter-umane suferă

din cauză că Dumnezeu a fost scos tot mai mult din relații, majoritatea oamenilor considerându-se autosuficienți sau apelând doar în ultimă instanță la Dumnezeu. Păcatul câștigă teren tot mai mult, în lume și din păcate și în rândul poporului lui Dumnezeu, înstrăinându-ne unii de alții.

Concluzia este că ne-am îndepărtat de Dumnezeu ca popor, chiar dacă unii dintre noi credem cu sinceritate că suntem copii Lui. Firea pământească, frica, egoismul, mândria, neiertarea și altele asemenea au ridicat un zid de despărțire între noi și Dumnezeu.

Ca și creștini noi Îl avem ca exemplu pe Isus Cristos prin care am primit cel mai prețios dar, iertarea. Nu am meritat-o câtuși de puțin, dar Dumnezeu ne-a dăruit-o prin suferința și jertfa lui Isus pe cruce. Și noi am primit-o.

Domnul Isus Cristos, a venit pe

pământ tocmai ca să ne împăce cu Tatăl, a luat asupra Lui păcatele noastre, a bătut moartea, plătind scump prețul iertării noastre de către Dumnezeu, cu însăși viața Lui.

Indiferent ce am făcut, sau de câte ori am făcut, pe cine am rănit, iertarea totală este disponibilă dacă suntem dispuși s-o primim. Însă ea ne este disponibilă doar prin moartea lui Cristos. Doar prin jertfa Sa pe cruce, noi ne putem astăzi apropia de Dumnezeu ca și fii ai Săi, mântuiți prin har, prin credința în Fiul Său.

Harul este un dar nemeritat, un dar pe care Dumnezeu ni l-a făcut pentru că iertarea, restaurarea și vindecarea, într-un cuvânt mântuirea noastră să fie posibilă. Este scris:

“DAR DUMNEZEU ÎȘI ARATĂ DRAGOSTEA
FAȚĂ DE NOI PRIN FAPTUL CĂ, PE CÂND

Dar iubirea Lui L-a constrâns să plătească El însuși prețul.

Iertarea prin har duce la reconcilierea relațiilor pe baza jertfei lui Isus Cristos. Împăcarea care urmează iertării, izvorăște din recunoașterea că ceea ce spune Dumnezeu este adevărat, că toți am păcătuit față de El (Rom.3.23) și că “este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin!” (In.17.1). Nu vom dori împăcarea sau mântuirea, decât atunci când suntem conștienți de separarea dintre noi și Dumnezeu. Bunătatea lui Dumnezeu ne conduce spre pocăință (Rom. 2.4). Deși am păcătuit toți înaintea lui Dumnezeu, El ne-a întins mâna, trimițându-L pe singurul Lui Fiul, la cruce, ca să moară pentru noi. Scopul este nu acela de a ne condamna, ci de a ne îndrepta, de a ne mântui (Ioan.3.17).

Și dacă astăzi, trăim datorită jertfei lui Isus Cristos și prin Duhul lui

indcă declarăm că-L iubim pe Isus Cristos și vrem să fim cu El în veșnicie, dragostea Lui ne va convinge și harul Lui este suficient ca să oferim șansa împăcării, oricui a păcătuit împotriva noastră. Dacă noi am jignit sau am nedreptățit pe cineva, sau am fost o pricină de poticnire pentru altcineva, trebuie să apelăm tot la Isus care este exemplul nostru de dragoste și reconciliere. Asemenea Lui, să ne sacrificăm mândria pe altarul crucii, să ne smerim și să ne cerem noi înșine iertare, căutând să facem pace. Este omește să greșim, dar este Dumnezeiește să iertăm și totodată să recunoaștem când greșim și să ne reparăm greșeala.

Dacă vom asculta de Dumnezeu și ne vom ierta unii pe alții cum ne-a iertat El, aceasta va aduce ca roade relații bazate pe recunoașterea fiecărui individ ca și creație unică a lui Dumnezeu, ca și membru în trupul lui Cristos cu daruri și calități speciale, pe respect reciproc și

“DA, VEȚI IEȘI CU BUCURIE ȘI VETI FI CĂLĂUZIȚI ÎN PACE. MUNȚII ȘI DEALURILE VOR RĂSUNA DE VESELIE ÎNAINTEA VOASTRĂ, ȘI TOȚI COPACII DIN CÂMPIE VOR BATE DIN PALME.” (ISAIA 55.12-13)

libertate în exprimare. Dacă am primit har de la Tatăl nostru dar refuzăm să-l oferim mai departe, să nu ne mirăm de înfrustarea Duhului Sfânt și de zidurile ridicate între noi și Dumnezeu. Totodată când ne abatem de la har, dăm prilej ca amărăciunea, neîncrederea și frica să pună stăpânire peste relațiile noastre în familie, în biserică și în societate.

Domnul Isus ne-a dat ca învățătură, pilda robului nemilostiv (Mat.18.21-35), în care stăpânul, care-l întruchipează pe Tatăl, a chemat la el pe robul nemilostiv, și i-a zis:

“Rob viclean! Eu ți-am iertat toată datoria, fiindcă m-ai rugat. Oare nu se cădea să ai și tu milă de tovarășul tău, cum am avut eu milă de tine?”

Când nu iertăm din toată inima celor ce ne-au greșit, ne-au ofensat sau ne-au trădat încrederea, consecințele sunt dezastruoase pentru cei implicați, dar sunt resimțite la nivelul duhului de comunitatea din care facem parte. Când inima sau creierul, o mână sau un picior sau orice alt membru sau organ al tru-

pului uman suferă traume, suferă tot trupul dacă este un organism viu, pentru că toate împreună funcționează în interdependență unele de altele.

Dreptatea lui Dumnezeu, ne este arată în pilda robului nemilostiv, dar tot El dă har tuturor celor ce-și mărturisesc cu sinceritate păcatul și doresc refacerea relației cu Dumnezeu și cu cei care au fost afectați. La Dumnezeu, nu exista har fara pocăință sinceră.

Diavolul este cel care unelțește la distrugeră relațiilor mai ales a relațiilor dintre copii lui Dumnezeu. El se bucură când vede relații distruse și nepocăință. El știe să-și construiască poduri prin care dobândește acces liber să distrugă în continuare, dacă nu apelăm cât mai rapid la antidotul care este jertfa lui Isus pe cruce, prin pocăință, iertare, restaurare și reconciliere.

Mulți suntem în situația în care suferim din cauză că am fost răniți sau ne-am rănit unii pe alții.

De aceea, cea mai mare nevoie în trupul lui Cristos este astăzi nevoia de iertare, restaurare, încurajare și vinde-

“ ÎNCOLO FRAȚII MEI, TOT CE ESTE ADEVĂRAT, TOT CE ESTE VREDNIC DE CINSTĂ, TOT CE ESTE DREPT, TOT CE ESTE CURAT, TOT CE ESTE VREDNIC DE IUBIT, TOT CE ESTE VREDNIC DE PRIMIT, ORICE FAPTĂ BUNĂ, ȘI ORICE LAUDĂ, ACEEA SĂ VĂ ÎNSUFLEȚEASCĂ. ”

(FILIP.4.8)

care. Avem nevoie să-l vedem pe Cristos în fiecare din noi, și pentru asta trebuie să ne curățăm inimile de păcate nemarturisite și neiertare, fiindcă Isus Cristos a afirmat că cei cu inima curată vor fi fericiți, fiindcă ei vor vedea pe Dumnezeu (Mat. 5.8).

Adevărul este că Dumnezeu ne iubeste la fel de mult pe fiecare, nu pentru că ar fi vazut ceva bun în noi înșine, ci pentru că El ne-a creat pe toți și și-a revarsat în mod egal peste noi mila și îndurarea Sa, când la trimis pe Fiul Său să moară pentru noi.

Deci, dacă noi nu am meritat harul lui Dumnezeu, dar totuși ni l-a dat, de ce să așteptăm ca ceilalți să merite harul nostru pentru a-i ierta? Să avem grijă să nu ne considerăm mai presus decât Dumnezeu, așa cum ne învață Isus în pilda robului nemilostiv. Este înțelept să ne amintim că trebuie să colaborăm cu Dumnezeu care lucrează în noi și ne transformă după chipul lui Isus Cristos, asemeni caracterului Său.

Ca urmare haideți să-L lăsăm pe Cristos să trăiască în noi, să ne cerem iertare unii de la alții, să iertăm și să le spunem semenilor noștri, cât de mult îi apreciem, pentru ce a pus Dumnezeu în ei, și de câtă nevoie avem de ei ca să ne completăm unii pe alții în trupul lui Cristos.

“Încolo frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună, și orice laudă, aceea să vă însuflețească.” (Filip.4.8)

Așadar, ca niște copii ai lui Dumnezeu “să urmărim lucrurile care duc la pacea și zidirea noastră”(Rom.14.19)

În măsura în care ne dorim, Duhul Sfânt ne va ajuta să găsim modalități de exprimare a mărețului Său har.

Acum câțiva ani, am vizionat filmul “Grace card” (în trad. “Biletul harului”). Acest film mi-a deschis ochii asupra puterii pe care o are harul lui Dumnezeu. Departe de a fi o rețetă, filmul mi-a exemplificat în mod personal puterea harului lui Dumnezeu, în

practică.

În film, este prezentată tragedia unei familii care își pierde unul din copii, fiul cel mic, într-un accident de mașină provocat de un traficant de droguri în timp ce era urmarit de politie. De asemenea este prezentată lupta unui pastor al unei bisericii locale care căuta călăuzirea Duhului Sfânt pentru slujba lui din biserică dar și pentru slujba lui de la locul de muncă. El lucra și ca polițist. Nu întâmplător, la locul de muncă a fost numit să lucreze în echipă cu un alt politist care era tocmai bărbatul care-și pierduse fiul cel mic.

Într-una din discuțiile purtate cu bunicul său care era și îndrumătorul său spiritual, pastorul a intrat în posesia unui bilet găsit într-o Biblie veche păstrată din generație în generație ca moștenire de familie. Biletul cuprindea un text pe care un sclav de culoare îl scrisese stăpânului său, ca răsplată a faptului că stăpânul eliberase pe toți sclavii pe care îi avea. Textul era următorul:

“Promit să mă rog pentru tine în fiecare zi, să-ți cer iertare, să te iert, și să fiu prietenul tău pentru totdeauna.”

Prin acel bilet pe care l-a dăruit, sclavul a răspuns la iertarea stăpânului, iertându-l pe acesta la rândul său. Ca urmare a harului de care a beneficiat, el a ales să rămână să-l slujească în continuare pe fostul stăpân dar de această dată, ca om liber.

Pastorul a împărtășit acest mesaj cu biserica sa și Duhul Sfânt a lucrat cu putere în inimile credincioșilor, astfel că la una din întâlnirile bisericii, fiecare membru al bisericii a scris câte un bilet al harului cu textul respectiv pentru a-l dăruia unei alte persoane în semn de iertare. Dumnezeu a onorat dorința inimii lor în unitate și a făcut minuni în viața acelei comunități (iertare, restaurare, vindecare).

Acțiunea filmului se continua cu faptul că celălalt fiu al familiei care suferea din cauza tatălui său, s-a lăsat angrenat în organizarea unui furt, dar fiind prins în fla-

grant cu fața acoperită a fost împușcat de unul dintre polițiști, care era chiar tatăl său. Aflându-se într-o situație limită între viață și moarte, pastorul a hotărât să-i doneze un rinichi și băiatul a fost salvat de la moarte. Tatăl care și-a pierdut un fiu și a fost martor la salvarea celuiilalt fiu s-a convertit și la acceptat pe Isus ca Domn în viața sa și a început să frecventeze împreună cu soția biserica la care slujea acest pastor.

În final, în ziua când fiecare membru al bisericii a avut asupra lui biletul harului, și-a făcut apariția în biserică bărbatul care cu mulți ani în urmă produsese acel accident de mașină făcându-se vinovat de moartea fiului acelei familii. Acesta a mărturisit că a fost hoț și a făcut lucruri rele și că odată fugind de la locul faptei a accidentat mortal un baiat. Pentru aceasta a plătit societății 8 ani din viața sa în închisoare. A căutat împăcarea cu Dumnezeu și acum îl slujea pe Dumnezeu, dar viața lui era măcinată încă de durerea pricinuită acelei familii căreia nimeni nu-i făcuse dreptate pentru pierderea fiului lor. Avea o datorie față de această familie care nu o va putea plăti și vroia să-și asume responsabilitatea pentru fapta lui față de ei. De aceea, cu o mare durere în suflet, cu lacrimi în ochi și cu umilință a stat în fața tatălui și și-a cerut iertare din toată inima, cu riscul de a fi respins de acesta. Dar tatăl îndurerat, cu lacrimi în ochi a apelat la harul lui Dumnezeu, a scos biletul harului și i l-a dat în schimb, acordându-i iertarea sa. Și amândoi au fost eliberați de povara care o purtasera până atunci în inimă. O replică din acest film spunea:

“CÂND ELEVUL ESTE PREGĂTIT, ÎNVĂȚĂTORUL NU VA ÎNTÂRZIA.”

În film, elevul s-a dovedit a fi pastorul iar învățătorul a fost colegul său de echipă, tatăl care a demonstrat harul lui Dumnezeu prin iertarea oferită.

Poate că noi nu am trecut prin așa ceva, și a fost harul lui Dumnezeu, dar am experimentat alte situații care ne-au rănit pe noi sau alții au fost răniți de noi într-un fel sau altul.

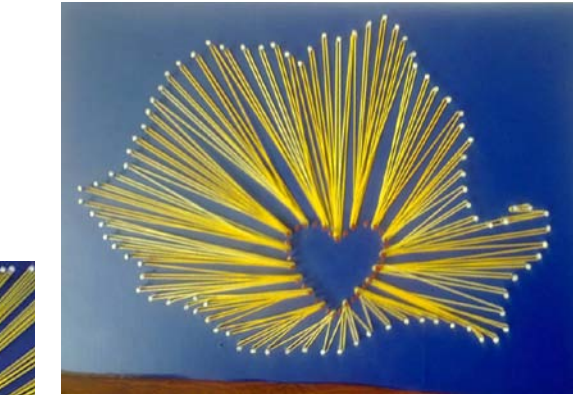
Acum la sfârșit de an, suntem în fața unui nou început, o relație mai profundă cu Dumnezeu. El dorește ca să-L punem la încercare, să ne punem toată credința în Domnul Isus și să ne oferim iertarea unii altora dacă ne-am ranit, să nu mai continuăm să mergem înainte la fel, pentru binele nostru și pentru slava Lui Dumnezeu. Să nu subestimăm puterea harului!

Și aceasta, pentru că tânjim fiecare după o nouă revigoare a puterii Duhului Sfânt

în noi, ca să împlinim cu bucurie chemarea lui Dumnezeu, vestind puterile minunate ale Celui ce ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată (1 Pet. 2.9).

Iertarea este cel mai prețios dar pe care îl putem face cuiva. Este prețios deoarece a fost obținută pentru noi prin sângele scump al lui Isus Cristos. Iertarea este eliberatoare, vindecătoare, dătătoare de pace și bucurie prin Duhul Sfânt.

Cu drag,
Carmen Nistor
Biserica Noul Legământ.

Trimite email la
adelahadarean@yahoo.com sau pe
[facebook/adelahadarean](https://www.facebook.com/adelahadarean).

Frumusețea care atrage

În perioada în care goliciunea scandalizează din ce în ce mai puțin, în care aproape nimic nu mai șochează, ne întrebăm care este cu adevărat frumusețea care atrage?

Într-un imperativ categoric pot spune că trăim în epoca "dorinței exagerate" de a trece drept ființe remarcate. Trist este felul în care aleg să o facă cele mai multe. Trist, pentru că merg în direcția opusă, departe de ce au fost create să emane în jurul lor – feminitate reală.

Întrebările simple sunt cele mai incomode, când nu există sau există puține răspunsuri disponibile. Întrebată de ce "se arată, fără să se arate", nicio femeie nu o să dispună de sinceritatea maximă pentru a recunoaște că își dorește admirația bărbaților. Nu o să-i scot basma curată pe ei, dar dacă femeile nu ar purta decolteuri și pantaloni cu 2 numere mai mici sau fuste minuscule, ei nu ar avea ce privi. Un concept brusc descalificat care pentru mine are aceeași semnificație ca proverbul : "seceri ce ai semănat!" Trupul tău nu a fost creat să fie văzut precum o pancartă publicitară. Iar dacă ideea ta de a atrage se oprește la fizicul atât de imitat de restul celorlalte, atunci căutarea bărbaților în cluburi sau în locuri asemănătoare, capătă sens. Pentru că niciuna nu își dorește un bărbat care nu s-ar putea opri niciodată la o singură față, care își întoarce fără nicio reținere capul după o alta chiar și când tu ești lângă el. Un bărbat fără principii, nehotărât și într-o continuare acerbă de fete, care să îi completeze lista – și totuși, cele mai multe, acolo își sfârșesc căutarea.

Chiar dacă am trecut de perioada când simpla vedere a unei glezne putea să provoace tulburări emoționale, tu trebuie să te apreciezi ! Oare frumusețea are nevoie să fie utilă? Nu poți să fii pur și simplu frumoasă pentru Acel care te-a cre-

at pentru El? Pentru că dacă cineva are o urmă de frumusețe este pentru că El a întipărit-o acolo. Noi suntem diformi. Aș îndrăzni chiar mai mult și aș spune că nici macar nu ne aparținem. Trupul nostru este un Templu. În vechime, se spune că atunci când un preot intră în Sfânta Sfințelor și chiar un singur gând murdar i-ar fi traversat mintea, ar fi fost spulberat pe loc. Iar noi astăzi, ne permitem destul de multe cu trupul nostru.

Și nimeni nu e mai atrăgătoare, decât cineva care se apreciază! Frumusețea feminină uimitoare o poți avea nu în trupul tău, ci în propriul tău suflet. Nu prin hainele tale, ci prin natura aceea aparte ce ține de alta lume – frumusețea ce El o revarsă peste tine. Atunci când nu vei dori să atragi atenția niciunui bărbat, atunci o să poți emana frumusețea din care ai fost modelată. Iar dacă îți dorești pe cineva

care să te aprecieze și să vadă în tine tot ce a fost pus de la început, păstrează-te pentru cineva care prețuiește aceleași lucruri pe care El le prețuiește. Fii concentrată asupra Lui, decât asupra gândului de a suci capul sau de a câștiga inima cuiva. Un asemenea bărbat, nu o să-l găsești niciodată în mijlocul ispitelor și atracțiilor lumești. Dar dacă alegi să fii ca toate celelalte, nu îți pot garanta că o să-l

găsești. Deși, nici nu încurajez ideea de căutare. Consider că cea mai bună metodă de a găsi un bărbat, este să nu-l cauți – în schimb, oferă-i Lui tot timpul tău. Doar atunci când vei fi transformată prin frumusețea Lui, vei putea să te apreciezi cu adevărat. Și poate frumusețea ta nu o să atragă niciodată un fotomodel tipic, dar cu siguranță va încânta inima unui bărbat asemenea Lui.

Elena Ciuciu
Mai multe articole pot fi citite pe blogul :
www.elenaciuciu.wordpress.com

MERGETI ȘI FACETI UCENICI!

Nu cred că cineva are nevoie de studii filologice pentru a înțelege trimiterea de mai sus! Verbele sunt la modul imperativ, ceea ce arată faptul că ele exprimă o poruncă, nu o opțiune. Cu siguranță, la fel a gândit și Domnul Isus cu mii de ani în urmă, această trimitere fiind valabilă și neschimbată până în zilele noastre, și neschimbată va fi până la sfârșitul vremurilor.

Ce stă la baza acestei trimiteri? De ce însărcinează Domnul pe fiecare credincios să facă ucenici? Pentru că Domnul îi iubește și pe alții, nu numai pe mine... Pentru că Domnul dorește ca și alții să fie mântuiți, Domnul dorește să elibereze și alte suflete din captivitatea păcatului și a problemelor. Domnul ne trimite să continuăm ce a început El. Dacă ne gândim bine, ar trebui să considerăm aceasta o onoare. Tu..., să continui ceea ce a început Fiul lui Dumnezeu... Nu te

caracterul Domnului. Rar se întâmplă să nu-mi iasă în cale un om trist (cunoștință, coleg, vecin, prieten...) căruia să nu-i vin în cale cu soluția problemelor lui, arătându-i pașii simpli de întoarcere la Tatăl prin sinceritate și rugăciune. Eram ca un magnet. De multe ori mă întrebam de ce, dacă eram trei colegi într-un loc, și unul dintre ei avea probleme, mă întreba pe mine, nu pe celălalt cum să facă și ce să facă...

această transformare și, că nu ar fi dorit să mă cunoască înainte... Nu credeau că am fost cândva altfel, dar eu știam ce știam...

Au dorit și ei din bucuria mea și am arătat către Cel ce mi-a dat bucuria Lui. L-au primit și au devenit ucenici și astăzi, ei au ucenici.

Am înțeles această trimitere. M-am rugat și Domnul mi-a răspuns. La fel se poate întâmpla și în cazul tău. Poate ești creștin de ieri, poate de o viață, nu contează, dacă esti copilul Domnului, îndeplinește această trimitere! Gândește-te la familia Ta, la rudele tale, la prietenii tăi, la colegi. Poate au probleme vizibile, poate nu, dar oricum ar fi, dacă nu îl cunosc pe Domnul, vor muri nemântuiți, pentru că tu ai ales altceva... Nu cred că dorești acest lucru! Îndrăznește, căci nu ești singur!

Daniela Bartus
Biserica "Noul Legământ"
Tg. Mureș

O poruncă sau o opțiune?

cutremuri la gândul acesta? Nu ți se pare că Dumnezeu ți-a făcut o onoare extraordinară, trimițându-te să continui ce a început Fiul Său?

Cu siguranță, există mulți creștini ce iau în serios această trimitere, dar mai sunt și alții care consideră că păstori, evangheliști și alții au această sarcină, nu ei. Nu e așa! Cuvântul Scripturii este clar și cine crede că Scriptura este Cuvântul insuflat al lui Dumnezeu, Acela știe că și el este un ambasador al Evangheliei.

Domnul mă conduce, că nu sunt singură, că El îmi aduce în minte cuvintele potrivite pentru fiecare persoană, pentru fiecare durere... Am realizat că în această acțiune, sunt binecuvântată împreună cu oamenii cărora le vorbeam despre Domnul. Creșteam împreună cu ei. O parte din cei cărora le-am vorbit, m-au întrebat de ce nu mă îngrijorez, de ce pacea este prietena mea și întotdeauna am zâmbetul pe buze? Le-am mărturisit că Domnul meu e cel ce a făcut în mine

În perioada în care am citit eu acest pasaj din Scriptură, m-am simțit oarecum limitată. Adică ce să fac, m-am gândit eu? Să ies pe stradă și să vorbesc oamenilor despre Dumnezeu? Să scriu bilețele și să le pun în cutia poștală? Habar nu aveam ce să fac și de unde să încep, dar am știut un lucru: Dacă Dumnezeu dorește ca și eu să fac acest lucru, El știe să mă inițieze pas cu pas, așa că m-am rugat. Nu s-a întâmplat nimic spectaculos în timpul rugăciunii, dar am câpătat convingerea că Domnul mă va ghida la vremea potrivită. Așa a fost.

Rar trecea o zi, fără să întâlnesc o persoană căreia să nu-i arăt ceva din

Dragă prietenă,

Mă aflu pe canapeaua din casa unor prieteni din Statele Unite, ascult picurii de ploaie ce dansează pe acoperiș. Te simt aproape și inima mi-e investita acasă.

În acest număr al revistei te încurajez la un stil de viață total abandonat lui Dumnezeu. Știu că sună greu și aproape imposibil, dar te rog citește până la capăt. Vestea bună e că nu o vei face singură, ci Duhul cel viu care locuiește în tine, îți va fi călăuză și sprijin.

Vreau să încep cu o povestioara despre o doamnă, pe care o voi numi Doamna J, pe care am cunoscut-o la școala fetițelor mele de aici, din State. După primele întâlniri cu dânsa, am hotărât că este o persoană neprietenoasă și chiar răutăcioasă- de obicei nu fac asta, dar de data aceasta chiar am menționat-o soțului, adăugând că voi încerca să o evit cât îmi va fi cu putință. Dar, într-o zi m-am întâlnit cu doamna J... la biserică. De data aceasta, avea un surâs atrăgător pe buze, s-a prezentat și mi-a menționat că mă știe de la școala fetelor. Hopa! Primul gând ce mi-a trecut prin minte a fost: "Scumpă doamnă, ce păcat că pierzi așa o ocazie deosebită la școală. Fiind doamna care direcționează traficul, ai putea să influențezi ziua multor părinți cu un zâmbet și un <Bine ai venit> călduros. În schimb, fața ta comunică nepăsare, chiar dispreț, iar pe mine m-ai făcut să mă simt incomod în repetate rânduri. Mă întreb acum - care este adevărata Doamna J? Cea de la școală sau cea de la biserică?"

"...din dragoste pentru El"...

"Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții!"

Văd discrepanța asta prea des în viața unora. Ne compartimentăm viața și decidem când să "pornim" spiritualitatea noastră în funcție de împrejurări sau de evenimentele zilei respective: avem o față de biserică, una pentru servicii, o față de mamăică - ne schimbăm rolurile așa de des încât devine atât de obositor și atât de confuz, atât pentru noi, cât și pentru cei apropiați nouă! Dacă ai copii mici, ai putea să îți pui întrebarea (sau să îi întrebi chiar pe ei): văd ei aceeași mamăică la biserică și acasă? Sunt valorile noastre consecvente atât la biserică cât și atunci când așteptăm la rând la supermarket, iar vânzătoarea face o greșală care împiedică avansarea rândului?

Proverbe 4:23 spune: "Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții!" (NTLR). O altă versiune sună astfel: "Mai presus de orice, păzește-ți inima, pentru că tot ceea ce faci curge din ea."

Dacă tot ceea ce facem, atitudinile și gesturile noastre pornesc din inima noastră, trebuie să ne întrebăm mereu: "Unde îmi investesc inima? Cine este beneficiarul afecțiunii mele?"

Mamăică fiind, m-am întrebat adesea: "Cum voi putea să îi inspir pe copii, să fie mereu în comuniune cu Dumnezeu? Cum îi inspir să iubească și să aibă o relație cu un Dumnezeu invizibil, să fie dedicați nu doar unui set de valori morale sau unei entități mai mare decât ei înșiși, ci să aibă o relație adevărată cu Dumnezeul personal pe care îl cunosc eu? Și am decis că cea mai bună metodă, este să mă vadă pe mine făcând acest lucru. Este minunat să avem timp pus deoparte dimineața sau seara pentru Dumnezeu. Dar ce facem cu restul zilei? Întrebarea a devenit mai arzătoare pentru mine când, după ce am avut unul, doi, trei și apoi patru micuți, mi-am dat seama,

că nu mai sunt în control în ceea ce privește timpul meu. A trebuit să învăț și să mă adaptez unui mod nou de a mă relaționa lui Dumnezeu. Oare e posibil să fim aproape de El când ne terminăm treburile casei seara târziu, când facem temele cu copiii, când facem de mâncare sau ne uităm la televizor? E posibilă o astfel de relație când suntem la coafor, la servicii sau când ne grăbim în drum spre școală cu copiii?

Acum câțiva ani am început să mă rog un lucru, zi de zi, iar această rugăciune mi-a schimbat viața: "Doamne, ajută-mă să fiu conștientă de prezența Ta în fiecare moment al zilei. Ajută-mă să ȘTIU că ești acolo chiar și atunci când nu te SIMT, ajută-mă să te SIMT atunci când rațiunea și chiar împrejurările vor să mă convingă de contrariu."

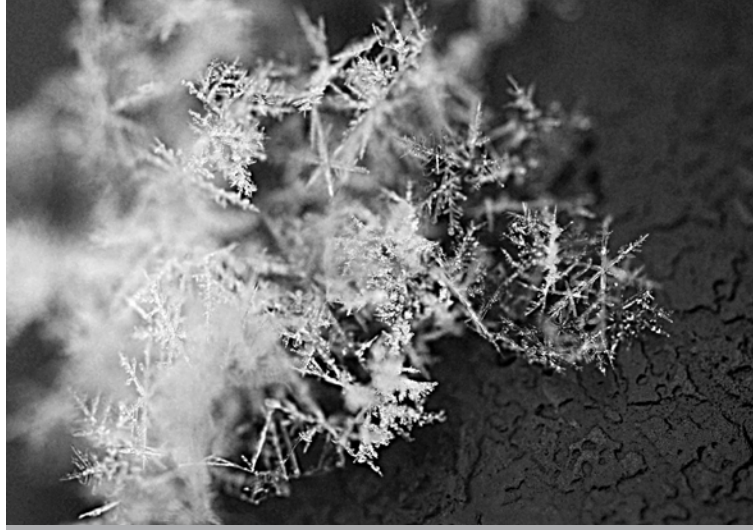
Fratele Laurențiu, un binecunoscut călugăr de origine franceză, spunea așa: "Oamenii inventează moduri și metode de a se raporta la dragostea lui Dumnezeu, învață reguli și asamblează dispozitive care să le aducă aminte de această dragoste și pare a fi un efort imens, acela de a conștientiza prezența lui Dumnezeu. Totuși poate fi așa de

simplic! Oare nu e mai rapid, mai ușor să ne facem treaba de zi cu zi DOAR din dragoste pentru El?"

Conrad de Meester ca și introducere a unei ediții a scrierilor lui Laurențiu scrie astfel: "Există în lumea asta, în locuri solitare, ființe umane care au răspuns chemării Mântuitorului de a face din viața lor, în sânul Bisericii, o mică flacără veșnic aprinsă, sensibilă la prezența Sa. Dar asemenea oameni există și în freamătul vieții, în mijlocul treburilor gospodărești, acasă în căminele lor - asemenea unor mici făclii ce fac să strălucească un oraș."

Fratele Laurentiu a devenit faimos nu pentru slujba sau pentru poziția pe care o avea ci pentru abilitatea de a-l aduce pe Dumnezeu în toate aspectele vieții sale. Un om neșcolit, provenind dintr-o familie săracă, el medita adesea la dragostea lui Dumnezeu și a ajuns să fie așa de apropiat de El, încât oameni de pretutindeni veneau să îl viziteze și să îi ceară sfaturi.

El spunea că nu sărim de la lucruri "spirituale" la lucruri "nespirituale" pe parcursul zilei. Și că rugăciunea nu

valorează mai mult decât orice altă activitate, dacă nu e făcută pentru El și nu pentru noi înșine. În alte cuvinte tot ceea ce ne apropie de Dumnezeu și ne îndepărtează de noi înșine este de natură spirituală. Tocmai de aceea este remarcabil titlul cărții sale: "Practicarea prezenței lui Dumnezeu." O iei în mână așteptând să citești despre post, rugăciune, solitudine iar ceea ce găsești în paginile sale sunt experiențele acestui om smerit, în bucătărie.

Fratele Laurențiu se bucura făcând lucruri cotidiene, se ruga constant și era cunoscut în mănăstire, dar și în afara ei pentru bunătatea sa și disponibilitatea de a-i ajuta pe cei din jur.

Dar acest articol nu este despre Fratele Laurențiu, este despre tine și despre mine draga prietenă, soră, mămică. Nu știu cum stau lucrurile în ceea ce te privește, dar eu mi-aș dori să fiu cunoscută pentru aceleași virtuți.

Probabil că te întrebi deja: Este posibil acest stil de viață și pentru mine? Cum pot și eu trăi așa? Cum îl aduc pe Dumnezeu în toate aspectele vieții mele?

Iată câteva idei practice, care te vor ajuta să îți păzești inima și să îți investești afecțiunea în ale Împărăției. Eu continui să învăț să trăiesc în acest mod și este singurul mod de viață pe care mi-l doresc și penru copiii mei - în continua comuniune cu Dumnezeu.

1 Cultivă o dragoste adevărată, veritabilă pentru Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu prietenul, Dumnezeu care a făcut totul bine astfel încât tot ceea ce faci tu greșit să nu fie socotit împotriva ta.

2 Meditează la versete care vorbesc despre dragostea lui Dumnezeu pentru tine, astfel încât inima ta să îi poată răspunde cu o dragoste naturală. (Efeseni 3:17-18)

3 Ascultă muzică înălțătoare, care vorbește despre inima de Tată a lui Dumnezeu pentru tine.

4 Nu te îngrijora de cum spun alții că ar trebui să îl iubești pe Dumnezeu. Până la urmă, modul în care tu îți iubești soțul, copiii, prietena, este diferit decât modul în care vecina ta își iubește soțul, copiii, prietena.

5 Ca și cu celelalte relații din viața ta, și în relația cu Dumnezeu, vei avea nevoie de timp până când te vei simți confortabilă. Recent, o mămică mi-a spus la o întâlnire de studiu biblic, ca raspuns la ceea ce împărtășeam (similar cu ceea ce vă povestesc vouă aici) că ea nu simte prezența lui Dumnezeu așa cum o descriu eu și că nu se poate raporta la El în același mod. Ai răbdare cu tine însăși. Eu sunt foarte diferită acum față de cum eram acum 10-15 ani și pe parcursul călătoriei mele am îndurat multe dureri de creștere. la fiecare zi cu îndurările sale, care se "înnoiesc în fiecare dimineață". (Plângerile lui Ieremia 3:23)

6 Asigură-te că anturajul tău îți împărtășește valorile. De aceea, mersul la biserică te va ajuta. Într-o zi vei fi tu cea care are nevoie de încurajare, iar într-o altă zi tu vei fi sursa de încurajare pentru altcineva.

7 Rostește rugăciunea pe care am rostit-o și eu ani la rând: "Doamne ajută-mă să fiu conștientă de prezența Ta mereu."

8 Nu începe cu un set de reguli și "ar trebui să"; mai întâi caută să îl cunoști pe El. Apoi "regulile" nu vor fi altceva decât limite sănătoase necesare în orice relație sănătoasă.

Draga mea am și eu o listă lungă de momente "de la rând" sau "din parcare" despre care îmi este jenă să îmi amintesc și am momente și acum când simt că aș avea nevoie de o mie de vieți până să pot reflecta bunătatea lui Isus, dar întrebarea se pune- ce comunicam noi celor din jur de la o zi la alta? Oamenii care într-o zi obișnuită vin în contact cu noi, vor sta față în față cu un chip schimonosit de îngrijorări, resentimente, nepăsare sau cu o femeie care cunoaște acea bucurie lăuntrică menționată în Scriptură, nealterată de împrejurări și chiar suferință? (Ioan 17:13)

Când inima noastră este plină de dragoste pentru Dumnezeu, atitudinea noastră, tot ceea ce înfăptuim și gândim va împrumuta mireasma inimii. Și atunci vom putea direcționa trafic cu un zâmbet pe buze, pentru că, vom ști în adâncul inimii, că a iubi oamenii nu este opțional pentru un iubitor de Dumnezeu, ci

este consecința dragostei noastre pentru El. Vom ști de asemenea, că cei care au meritat moartea Sa, merită iubirea noastră. Și câteodată, aceasta, este cel mai simplu manifestată printr-un zâmbet și un salut cald.

Du-te și schimbă lumea, începând cu un moment, începând cu un zâmbet și o strângere de mână caldă, azi. Întâmpină-ți copiii azi când se întorc de la școală cu un chip care să reflecte dragostea Tatălui pentru ei.

PS: Numele Doamnei J mentionate mai sus se traduce prin "Bucurie" - paradox nu-i așa?- Rugați-vă să și-l însușească mai ales în acest sezon de BUCURIE. Crăciun Fericit!

Cu multa incredere in tine,
Carmen Busch.

„ORICE LOC PE CARE-L VA
CALCĂ TALPA PICIORULUI
VOSTRU, VI L-AM DAT,
CUM AM SPUS LUI MOISE”

IOSUA CAP.1 VER.3.

Cu cine luptă creștinii

„Căci lupta noastră nu este împotriva
sângelui și a cărnii, ci împotriva
căpeteniilor, împotriva domniilor,
împotriva stăpânitorilor acestor
întunecimi, împotriva duhurilor
răutății în locurile cerești,,

Efesenii cap. 6 ver.12.

Primul verset este dat creștinilor din Vechiul Testament iar al doilea verset celor din Noul Testament, binecuvântarea noastră este că le avem pe amândouă împreună cu evenimentele și modul în care au fost aplicate de creștinii, cu binecuvântările ascultării dar și cu consecințele eșecurilor, a neascultării sau a ascultării parțiale de poruncile date de Dumnezeu oamenilor din vremurile respective.

În evenimentul la care se referă primul verset poporul evreu lupta pentru a lua în stăpânire țara promisă de Dumnezeu strămoșilor lor cu ani în urmă. Deși era o promisiune, ei trebuia să facă ceva pentru a intra în promisiune, adică să lupte, lupta era în plan fizic, era corp la corp, cu arme și armură, am putea spune :lupta era între carne și carne. Dar nu este așa.

Dumnezeu care ne-a creat, ar putea El oare să ne provoace la război, să luptăm unul împotriva altuia? El care este dragoste, El care ne iubește atât de mult încât Și-a dat Fiul, unicul Fiu, la moarte pentru noi din dorința de a nu ne pierde pe nici unul, ci toți să fim mântuiți.

„Ioan cap.3 ver.16 Fiindcă atât de mult a iubit lumea, ca a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.”

Hotărât spus NU, nu Dumnezeu n-ar putea face acest lucru. Acele popoare cărora Dumnezeu le hotărâse sfârșitul se îndepărtase demult de Dumnezeu Cel Adevărat, se închinau demult altor dumnezei, cărora le aduceau jefte, uneori chiar jefte umane, adică pe copiii lor ceea ce Dumnezeu a interzis încă de la început, de la crearea omului pe pământ. Cine erau oare

acești dumnezei cărora li se închinau ei, cărora le aduceau jefte? Nu erau oare duhurile din spatele cărnii? Duhurile cu care avem de luptat și noi în vremurile de acum.

Motivul luptei, modul în care se luptau, armele de luptă folosite, totul era planul Lui Dumnezeu, iar cei care luptau erau acei oameni pe care Dumnezeu îi hotărâse mai dinainte, îi chemase pentru a-și duce la îndeplinire planurile.

Să ne întoarcem acum la versetul din Noul Testament cel care ne este adresat nouă, celor din vremurile de acum. Modul nostru de a lupta nu mai este în plan fizic, nu mai este luptă corp la corp. Noi luptăm în plan spiritual și noi avem arme și armură, Dumnezeu ni le-a pregătit și este gata să ni le dea fiecăruia. Care sunt armele creștinilor? Care este armura creștinului? Le găsim în Efesenii cap6 ver.11, 13-18.

„Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor Diavolului.”De aceia luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit toate. Stați deci tare, având mijlocul încins cu adevărul, fiind îmbrăcați cu platoșa dreptății, având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păci. Pe lângă toate acestea, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui Rău. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Faceți în tot timpul, prin

Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta cu stăruință și cu rugăciune pentru toți sfinții.”

Fără a avea o relație personală cu Dumnezeu nu putem intra în posesia armuri și a armelor, așa cum nu putem intra nici în luptă fără a cunoaște planul Lui, toate acestea le putem cunoaște și primi doar dacă venim înaintea Lui făcând tot felul de rugăciuni și cereri. Rugăciuni și cereri după voia Lui, pentru a cunoaște voia Lui trebuie să stăm la sfat cu El, trebuie să stăm în părtășie cu El, să cunoaștem Cuvântul, să cercetăm Cuvântul, nu este îndeajuns să cunoaștem despre Dumnezeu, este nevoie să-L cunoaștem pe El, să cunoaștem voia Lui, dacă nu cunoaștem voia Lui, vom cere după voia noastră, după poftele noastre și răspunsul va fi ca al celor din Iacov cap4:2;3. Voi poftiți și nu aveți;ucideți și sunteți plini de invidie, și nu puteți să căpătați;vă certați și vă luptați și nu aveți pentru că nu cereți.Voi cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău, ca să risipiți în plăcerile voastre.

Pentru cei care cer după voia Lui, care păzesc poruncile Lui, stau la sfat cu El, fac ceea ce îi este plăcut Lui, pentru cei ce caută fața Lui este dată următoarea încurajare:1 Ioan 3:22 și 5:14, Și orice vom cere ,vom primi de la El, fiindcă păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui. Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă.

Cei ce luptă în plan fizic sunt soldați, soldații sunt pregătiți, sunt instruiți, învățați strategii de luptă, învățați să folosească armele, la fel sunt și cei ce luptă în spiritual, și ei

„2 SAMUEL 5:19 ȘI DAVID
A ÎNTREBAT PE DOMNUL,
ZICÂND: SĂ MĂ SUI ÎMPOTRIVA
FILISTENILOR? ÎI VEI DA ÎN
MÂINILE MELE? ȘI DOMNUL I-A
ZIS LUI DAVID: SUIE-TE, CĂCI VOI
DA NEGREȘIT PE FILISTENI ÎN
MÂINILE TALE.”

sunt soldați, și ei au nevoie de pregătire, de instruire, cine îi pregătește? Cine îi instruiește? Cine îi învață toate lucrurile? Duhul Sfânt, de unde știm acest lucru? Nu ne-a spus oare Isus următoarele cuvinte în Ioan cap 14:16;17;26.

„Și Eu voi ruga pe Tatăl
și El vă va da un alt Mângâietor,
care să fie cu voi pentru todea-
una. Duhul adevărului, pe care
lumea nu-L poate primi, pentru că
nu-L vede și nu-L cunoaște;dar voi
il cunoașteți căci rămâne cu voi
și va fi în voi. Dar mângâietorul,
adică Duhul Sfânt, pe care Tatăl
Îl va trimite în Numele Meu, vă va
învăța toate și vă va aduce amin-
te de tot ce v-am spus Eu”

Ca și în timpul lui Iosua și acum
cel ce hotărește lupta este Dumnezeu,
cel ce ne spune timpul, locul, felul luptei,
armele ce ne sunt necesare este Dumne-
zeu. Cel ce ne conduce, cel ce luptă, cel
ce ne dă biruință este Dumnezeu. Noi nu

putem lupta decât împreună cu El, sub
comanda Lui,noi participăm la una, două
sau mai multe bătăli, dar războiul este
al Domnului. Planul de luptă este al Lui,
noi putem intra dacă vrem în planul Lui
dar nu putem avea un plan al nostru. Nu
putem face nimic fără să îl întrebăm pe
El, fără să avem aprobarea Lui așa cum
il vedem pe David că a făcut în lupta cu
filisteni. Nu s-a luptat cu ei până nu a în-
trebat pe Domnul dacă îi va da izbândă,
dacă îi va da în mâinile lui, dacă este voia
Domnului această luptă:

„2Samuel 5:19 Și David a
întrebat pe Domnul, zicând: Să mă sui
împotriva filistenilor? Îi vei da în mâinile
mele? Și Domnul i-a zis lui David: Suie-te,
căci voi da negreșit pe filisteni în mâinile
tale.”

Dacă avem un îndemn de a
intra într-o luptă spirituală să nu uităm
că avem de luptat cu duhurile întune-
ricului, să nu intrăm până nu întrebăm
pe Domnul dacă va da acele duhuri în
mâinile noastre, dacă ne va da izbân-
dă, dacă acea luptă este după voia Lui.
Dacă nu avem aprobarea Lui și vom
intra în luptă fără El vom stârni duhuri
cărora nu le von putea sta împotrivă, nu
le vom putea învinge ba mai mult ne
vor învinge ele pe noi, asta este partea
greă și rea, spun asta pentru că este
foarte greu să îți revii, să te refaci după
o astfel de înfrângere, este foarte greu
să te ridici, să stai în picioare, va trece
timp până să se vindece rănilile și alt timp
până să mai poți porni dinou la luptă.
Un exemplu de oameni care au încercat
să cheme Numele Lui Isus peste alți care
aveau duhuri rele și ce li s-a întâmplat
acestora, avem în Faptele Apostolilor
cap19:13;14;16.Niște exorciști iudei, care
umblau din loc în loc,au încercat să che-
me Numele Domnului Isus peste cei care
aveau duhuri rele, zicând:Vă jur pe Isus
pe care-L predică Pavel!Cei care făceau
lucrul acesta erau șapte fii ai lui Sceva,
un mare preot iudeu.Dar duhul cel rău
le-a răspuns:Pe Isus ÎL cunosc și pe Pavel
il știu; dar voi cine sunteți?Și omul în

care era duhul cel rău a sărit asupra lor, a pus
stăpânire pe amândoi și i-a biruit,în așa fel că
au fugit goi și răniți din casa aceia.

Promisiunea pe care l-a făcut-o Dum-
nezeu lui Iosua când i-a spus că orice loc pe
care îl va călca talpa picioarelor lui il va da în
stăpânire este valabilă și pentru noi. Domnul
ne va da izbândă în lupta care este după voia
Lui, în lupta în care intrăm cu aprobarea Lui,
ne va da în stăpânire locurile pe care ne trimite
El să le luăm în stăpânire, acolo nici un duh
nu ne va putea sta împotrivă, acolo vom fi noi
stăpâni peste acele duhuri și ca urmare le vom
putea porunci în Numele Lui Isus să plece, vom
putea elibera acele locuri sau persoane de sub
puterea duhurilor întunerului.

A lupta pentru a lua un anume loc
în stăpânire, nu înseamnă luptă cu carnea,
cu omul din fața ta, nu înseamnă a deveni tu
proprietar al acelui loc, a avea un act pe care
să scrie numele tău, nu spun că nu ar putea fi și
așa, dar consider o astfel de situație o excepție,
un caz aparte care poate fi de folos pentru
împărăția Lui Dumnezeu. În primul rând cei
ce luptă pentru pentru a lua în stăpânire un
anume loc în comfomitate cu planul lui Dum-
nezeu vor înfrunta duhurile din spatele cărni
și vor elibera acest loc de sub puterea celui

rău, devenind ei stăpâni peste acele duhuri,ca
urmare acele duhuri nu li-se vor putea împo-
trivi. O dată câștigat acel teritoriu înseamnă că
împărăția lui Dumnezeu și-a extins granițele,
s-a lărgit. Împărăția lui Dumnezeu se mărește
cu fiecare om care iasă de sub stăpânirea
celui rău și se întoarce la Cel ce l-a creat, căci
de fapt oameni vrea Dumnezeu nu teritorii.
Atunci când vorbim de teritorii de fapt vorbim
despre oamenii din acele teritorii, pentru că de
ei au nevoie Dumnezeu, pentru ei și-a dat El
Fiul; când sunt eliberate teritorii sunt eliberați
oameni din acele locuri. Dar atenție! Duhu-
rile se pot întoarce, pot veni cu întărituri, cu
ajutoare. Ce se întâmplă atunci vedem în Matei
cap.12:43;44;45.

„Dar duhul necurat, când a ieșit dintr-
un om, umblă prin locuri fără apă, căutând
odihnă și n-o găsește.” „Atunci zice:Mă voi
întoarce în casa mea, de unde am ieșit.Și când
vine în ea,o găsește goală, măturată și împodo-
bită.Atunci se duce și ia cu el alte șapte duhuri
mai rele decât el și intră în casă și locuiesc
acolo.Și starea din urmă a omului acestuia
ajunge mai rea decât cea dintii.tocmai așa se
va întâmpla și cu această generație rea.”

După o victorie nu trebuie să stăm
prea liniștiți, trebuie să veghem, să ținem
garda sus, să stăm lângă Domnul pentru a ne
menține stăpânirea câștigată și pentru ca acei
oameni ce au fost eliberați să nu cadă din nou.
Trebuie să rămânem lângă ei un timp, să le ofe-
rim sprijin și ajutor, mai mult decât spun ei că
au nevoie. Domnul Isus ne spune să veghem,
să fim atenți pentru că cel rău stă la pândă,
răcnește ca un leu, mai ales acum în zilele de
pe urmă când știe că timpul este pe sfârșite, că
nu mai este mult până la venirea lui Isus.

Să luptăm așadar lupta cea bună, să
vegheam, să avem grijă să nu cădem de obo-
seală, și să ne rugăm neîncetat,căci Domnul
vine.

Todea Cornelia
Biserica Noul Legământ.

PENTRU DUMNEZEU

E atât de greu sa încep... dar, trebuie. Dumnezeu mi-a spus: acesta este drumul care l-am făcut pentru tine. nu-ți fie teamă, eu sunt cu tine. În acea zi, am văzut cum o lumină puternică a acoperit sufletul meu, făcându-l să vorbească.

Primul cuvânt...a fost de fapt o lacrimă, apoi...mai multe lacrimi și astfel, o ploaie de lacrimi a izvorât din inimă, spunând totul, fără a mai fi nevoie de cuvinte. Fiecare lacrimă, spunea ceva, dar nimeni nu putea să vadă, să înțeleagă. Totul era acoperit de suferința și tristețea ce îmi învăluiau sufletul. Prea mult, prea multă suferință.....de ce? Crezi că mai e nevoie de răspuns? Sunt sigură că ai înțeles deja, dragă cititorule. Durerea, suferința sunt greu de exprimat în cuvinte ...și totuși le-am experimentat fiecare dintre noi. E atât de greu să vorbim despre suferințele noastre, nu-i așa? Dar, tocmai în asta, constă frumusețea momentului în care Dum-

nezeu, chiar în mijlocul suferinței noastre, se arată fiecăruia dintre noi, într-un fel sau altul.

E atât de minunat să-l cunoști! Ce vreau de fapt să spun? Off, mă chinui să scriu în cuvinte ceea ce simt acum, însă e ireal și supranatural să poți spune: Doamne, îți mulțumesc pentru fiecare încercare din viața mea, pentru fiecare suferință pe care am trăit-o, pentru că de fapt, fără acestea nu aș fi putut să văd cât de minunat este Dumnezeu și cât de mult mă iubește. Da, e adevărat! Chiar mă iubește. Așa cum mă iubește pe mine, așa te iubește și pe tine.

Să nu te îndoiești de asta. Pentru mine, Dumnezeu a ales o zi, în care să-l mărturisesc dragostea pe care i-o port și dorința arzătoare de a primi o îmbrățișare și o mângâiere de la El. E atât de minunat să simți mângâierea Lui... E o experiență unică! Îmi amin-

tesc ziua în care Dumnezeu m-a chemat. Parcă mi-a zis: "Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău care te iubește...vino la mine. N-am ezitat un moment. Am spus: vreau, Doamne, vreau să te cunosc. O rugăciune puternică, un cuvânt de la Domnul spus prin cel trimis de el să mă salveze, a adus salvarea mea. Am fost salvată! Când am început să-l vorbesc acelei persoane,vorbeam și plângeam. Era o persoană străină în fața mea, dar în acel moment, parcă îi vorbeam lui Dumnezeu, nu unei persoane straine. Prin harul său, a reușit să scoată toată suferința și tristețea ce se aflau în adâncul sufletului meu. Era atâta durere, încât acoperea frumusețea sufletului pe care Dumnezeu o pusese în mine, încă înainte de a mă fi născut.Sufletul meu era pe moarte...aveam nevoie de ceva care să-l readucă la viață...să-l redea frumusețea de la început, să-l umple de viață. Și am primit viața...cuvântul sădit în sufletul meu a fost cuvântul trimis de Dumnezeu. "Carla, Dumnezeu te iubește, așa cum ești, așa cum El te-a creat."Astea au fost cuvintele pe care Dumnezeu mi le-a spus prin cel pe care l-a trimis să mă salveze. Dragă cititorule, ce vreau să-ți spun e simplu. Fă un pas și încearcă să descoperi ce minunat e Dumnezeu. Încearcă să-l cunoști așa cum este El de fapt. Încearcă să vezi și să înțelegi ce plan minunat are cu viața ta. Și ce te rog, e să înțelegi, că tot ce s-a întâmplat în viața ta, a fost cu un scop și nu la întâmplare. Fiecare suferință, fiecare încercare din viața noastră, nu face altceva decât să ne aducă în fața Lui, să-L cunoaștem, să-L iubim și să ajungem până acolo, încât să-l mulțumim

pentru fiecare încercare din viața noastră. Nu uita, Dumnezeu te iubește, așa cum ești, iar dacă tu îl vrei cu adevărat în viața ta... un singur lucru vreau să știi: "pentru El nu contează câte păcate ai făcut, ce viață ai dus, cât de vinovat te simți, cât de ușurat te vezi, Pentru El, tot ce contează este să-l accepți în viața ta.

Să recunoști că EL este Domnul tău, că El te iubește și viața ta fără El, nu are nici un sens. Cheamă-L, primește-L în inima ta și ai să vezi cât de minunat este. Eu L-am chemat și n-a întârziat să vină. Mă iubește așa cum sunt. M-a ascultat, deși El știa dinainte totul. Știa ce se ascunde în sufletul meu, știa de fiecare lacrimă pe care am vărsat-o, dar acele lacrimi El le-a transformat într-un ocean de apă vie, care a spălat tot trecutul meu.

Astăzi, Dumnezeu, este lumina mea și zilele suferințelor mele s-au sfârșit. L-am cunoscut cu adevărat și L-am recunoscut ca Domn și mântuitor al vieții mele. El este salvatorul meu, Cuvântul său este cel care-mi călăuzește viața. Ascultând de cuvântul Lui, dai un nou sens vieții tale. Viața ta se schimbă, iar slava Lui se va arăta peste tine. Așa cum viața mea s-a schimbat, se va schimba și viața ta.

Cu drag,
Abdelaziz Carla Emilia

TIMPUL POTRIVIT PENTRU UN ÎNCEPUT

“ORICE LUCRU EL ÎL FACE
FRUMOS LA VREMEA LUI.”

ECLESIASTUL 3:11

Suflot de femeie 50

Viața noastră pe acest pământ este plină de începuturi...de la prima bătaie de inimă, primul dințișor, primul pas, prima zi de școală, primul loc de muncă, primul salariu, prima întâlnire și multe altele la care ne putem gândi. Începuturile sunt o parte normală a vieții și trebuie să ne bucurăm de fiecare în parte și să căutăm frumusețea lor.

Eclesiastul 3:11 a “Orice lucru El îl face frumos la vremea lui.” De multe ori încercăm să forțăm lucrurile și să le facem să se întâmple mai repede decât timpul hotărât pentru ele..și uităm oarecum de faptul că Dumnezeu are un timp perfect pentru orice lucru. Dumnezeu ne încurajează și să nu disprețuim începuturile slabe. Acest lucru se poate aplica în fiecare domeniu al vieții noastre. Haideți să rămânem credincioase și supuse voii Lui și să ne încredem pe deplin în timpul Lui perfect!

Ca și femei, dintotdeauna este în noi acea tânjire după afecțiunea și dragostea unui bărbat...acea dorință de a fi acceptate, iubite și prețuite pentru ceea ce suntem. Dragostea poate fi oferită și primită în diverse moduri, dar e important să nu o căutăm în locuri greșite sau la persoane nepotrivite. Dacă ea întârzie în a veni, înseamnă că încă nu e timpul ei.

Știu că e greu uneori să așteptăm...să așteptăm...și iar să așteptăm. Și eu am trecut pe acolo, dar îi mulțumesc Tatălui Ceresc pentru că m-a întărit de fiecare dată când îmi era greu și m-a păstrat pură. Într-adevăr, El a fost credincios și la momentul potrivit a adus în viața mea acel tânăr special pe care îl așteptam de mult și azi mă bucur de cea mai frumoasă poveste de dragoste scrisă de însuși autorul dragostei, Dumnezeu. Perioada de așteptare este de fapt o perioadă de pregătire pentru a te

întâlni cu persoana hotărâtă de Dumnezeu..este o perioadă în care poți lucra la obiceiurile tale, dependențele tale, gospodărirea casei tale, finanțele tale, relația ta cu familia pe care o ai și multe alte lucruri. Poate fi o perioadă foarte frumoasă a vieții și doresc ca și tu să profiți din plin de toate lucrurile ce îți vor face viața mai ușoară în viitor. Propune-ți să te pregătești cât mai eficient pentru ce va urma! Perioada de așteptare aduce cu ea o mare răsplată..lucruri bune chiar îi vin persoanei care așteaptă cu credincioșie!

Un an nou va începe în curând. Poate e timpul pentru un nou început în viața ta. Poate fi vorba de a extinde relațiile de prietenie pe care le ai, de a ajuta mai mult pe cei din jurul tău, de a te implica mai mult în activitățile bisericii, de a învăța un instrument nou, de a vizita un loc nou, de a te gândi la un proiect nou, de a compune un cântec nou, de a găti rețete noi etc. Tu știi mai bine care e situația ta, dar doresc să te gândești la lucrurile noi pe care le vei putea face în noul an..lucrurile care îți vor aduce mai multă împlinire și fericire atât ție cât și celor din jurul tău. Dumnezeu îți va da claritate și vei ști când e timpul potrivit pentru fiecare început nou..lasă-te condusă de planurile Sale și nu uita că Dumnezeu nu face greșeli. Iar când ești descurajată și vezi că nu se schimbă lucrurile, fii încredințată că El lucrează dincolo de ceea ce se vede și se îngrijește de toate detaliile..de fapt îi face plăcere să ți le pregătească!

Cu mult drag,
Anca Mrazick

Ridică-te creștine

Ridică-te creștine
Și-mbracă armătura,
Ridică-te, creștine ,
Nu mâine, acum!

Încalță picioarele tale
Cu-a Evangheliei râvnă,
Năpârca ce-ți șade în cale,
Zdrobești-o-n țărână!

Încinge mijlocul tău
Cu adevărul Divin,
Proclamă Numele Său,
Acolo unde-i străin.

la platoșa neprihănirii
Și intră-n război,
Înaintează-n numele iubirii,
Luptă, nu da înapoi.

Peste toate strâns ține
Scutul credinței în mână,
Spre tine, săgeata când vine,
În puterea lui să se stingă!

Cu coiful mântuirii
Acoperă-ți capul, creștine!
Ai strajă la poarta gândirii,
Gândul cel rău dacă vine.

Ridică-te, creștine,
Îmbracă armătura!
Ridică-te, creștine,
Nu mâine, acum!

Todea Cornelia,
Biserica Noul Legământ.

Sursă foto: www.dcfoto.ro

Iubirea ?!

Ce e iubirea, dincolo de-aceea sfântă taină
ce o avem prin Sfânt Cuvânt?

E-un zâmbet cald ce-l pui pe față
înseninând privirea lui.

E-o vorba dulce și-nțeleaptă
ce-o spui când totul pare frânt.

E o privire aruncată mai pe furiș în ochii lui ,
prin care-i spui că viața toată
vei prețui prezența lui.

E mâna caldă de i-o-ntinzi ,
când cei din jur sunt agitați,
și-o șoaptă blândă la ureche
spunând de cine-ați fost creați.

Iubirea ...e-un sentiment,
un gând o faptă,
ce-o faci din inimă curată,
înseninând viața celui
ce-l ai alături viața toată.

Ea trece peste legi și lume
și peste tot ce-i omenesc,
ea vine din înțelepciune,
și dincolo de tot ce-am ,
spune e-un dar măreț , dumnezeiesc.

Cu drag,
Ionela Loghin

Lansare de carte

Lada cu zestre

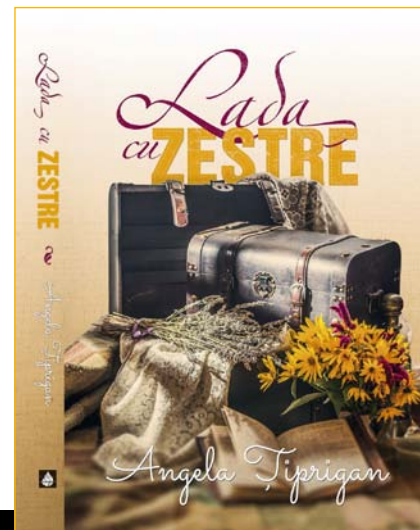

de Angela Țîprigan

Lada cu zestre este noua carte care de curând a fost lansată de către sora noastră Angela Țîprigan; o carte plină de idei practice, creative, ușor de aplicat cât și utile în universul feminin.

Această carte are un design feminin, dulce, demn de o femeie care vrea să învețe din experiențele avute de sora Angela de-a lungul vieții; experiențe care i-au înfrumusețat viața și care vor înfrumuseța viața noastră.

Dacă doriți să comandați această carte trimite comandă online pe kerigma.ro.

FUNDAȚIA MATER

Alături de tine când ai nevoie

Servicii:
Consiliere psihologică
Proiecte educative

Dacă doriți să sprijiniți lucrarea noastră și să contribuiți la costurile de tipărire și editare ale revistei „Suflet de femeie”, vă rugăm să găsiți mai jos, contul în lei deschis la Banca Românească, cont: RO21BRMA0330033872400000

Vă mulțumim!

Contact MATER: Str. 22 Decembrie 1989, nr 12/2, Tg-Mures, Tel: 0265-250.540, www.mater.ro

www.credo.tv

O televiziune din suflet, pentru suflet!

Oriunde locuiți pe teritoriul României, vă rugăm să solicitați în scris distribuitorului de cablu să introducă Credo TV în grila de programe.

La ora actuală, în urma unor astfel de solicitări, Credo TV se află în peste 3500 de localități din România, iar din 1 Septembrie și în rețeaua UPC.

Dacă nu recepționați postul creștin Credo TV, puteți renunța la distribuitorul dumneavoastră de TV și să optați pentru una din următoarele variantele:

- **Romtelecom** - pachetele digitale VARIAT, EXTRA și MAXIM
- pentru abonamente, tel: 021.430.06.61
- **UPC** - pachetele Familia HD și Maxim HD
- pentru abonamente, tel: 031.100.08.72
- **Focus Sat**
- pentru abonamente, tel: 021.406.72.20
- **Antenă parabolică individuală**
- pentru informații, tel: 0744.766.490

Suntem deschise oricărei femei care dorește să ne împărtășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.
Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:
str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș
Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:
str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș
Biserica Penticostală FILADELFIA:
str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș
Biserica Penticostală BETHEL:
str. Arany Janos nr. 24-26, Târgu Mureș
www.sufletdefemeie.ro